

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-подільський національний університет імені Івана Огієнка

Природничо-економічний факультет
Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему:

«ТУРИСТИЧНЕ РАЙОНУВАННЯ СВІТУ»

Здобувача 4 курсу
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Т1-
В19z групи
спеціальності: 242 Туризм
за освітньо-професійною програмою «Туризм»
заочної форми навчання
Анастасії КУШНІР

Керівник: кандидат географічних наук, старший
викладач кафедри туризму та готельно-ресторанної
справи
Інна КОВТУНИК

Рецензент: доктор наук з державного управління,
професор кафедри туризму та готельно-ресторанної
справи
Людмила МАТВЕЙЧУК

Кам'янець-Подільський, 2023 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ.....	5
1.1. Поняття “туристичне районування». Чинники туристичного районування...5	
1.2. Підходи до туристичного районування.....8	
1.3. Порівняльний аналіз різних моделей туристичного районування.....13	
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ СВІТУ.....	30
2.1. Огляд основних підходів світових туристичних ринків.....30	
2.2. Аналіз туристичних потоків та їх характеристик.....33	
2.3. Визначення основних туристичних регіонів світу та їх особливостей.....43	
2.4. Опис сучасних тенденцій у розвитку туристичного районування.....54	
РОЗДІЛ 3. МЕТОДИКА ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ.....	61
3.1. Опис методики туристичного районування.....61	
3.2. Аналіз та порівняння різних методик туристичного районування.....63	
3.3. Застосування методики туристичного районування на прикладі певної країни або регіону.....65	
РОЗДІЛ 4 ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ.....	69
4.1. Визначення основних чинників успішного туристичного районування.....69	
4.2. Аналіз практичних аспектів реалізації туристичного районування.....75	
4.3. Вивчення позитивних та негативних наслідків туризму для регіонів.....77	
ВИСНОВОК.....	81
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	83

ВСТУП

Актуальність теми

Туризм є однією з найбільш швидко зростаючих галузей світової економіки, він викликає значний інтерес як учених, так і практиків. Туристичне районування є важливим інструментом для планування та управління розвитком туристичної галузі. Цей підхід дозволяє розподілити туристичні ресурси, створити конкурентні переваги регіонів та забезпечити сталість туристичного ринку. У зв'язку зі зростанням туристичної активності та змінами в економічних, соціокультурних та природних умовах, туристичне районування постійно еволюціонує і вимагає постійного аналізу та дослідження.

Об'єктом дослідження є процес туристичного районування світу, який включає аналіз туристичних ринків, туристичних потоків, туристичних регіонів та їх особливостей, а також вивчення сучасних тенденцій у розвитку цього процесу.

Предметом дослідження є теоретичні, методологічні та практичні аспекти туристичного районування.

Метою даної дипломної роботи є розкриття теоретико-методологічних засад туристичного районування, аналіз сучасного стану туристичного районування світу, розроблення методики туристичного районування та вивчення практичних аспектів його реалізації.

Завдання дослідження

Для досягнення поставленої мети дослідження були визначені такі завдання:

1. Розкрити поняття "туристичне районування" та визначити чинники, що впливають на процес туристичного районування.
2. Проаналізувати різні підходи до туристичного районування та провести порівняльний аналіз різних моделей, що використовуються у світі.

3. Оглянути основні підходи світових туристичних ринків, проаналізувати туристичні потоки та їх характеристики, визначити основні туристичні регіони світу та їх особливості, а також описати сучасні тенденції у розвитку туристичного районування.

4. Розробити методiku туристичного районування, провести аналіз та порівняння різних методик, а також застосувати розроблену методiku на прикладі конкретної країни або регіону.

5. Визначити основні чинники успішного туристичного районування, проаналізувати практичні аспекти реалізації туристичного районування та вивчити позитивні та негативні наслідки туризму для регіонів.

Методи дослідження

Під час виконання дипломної роботи були застосовані такі методи дослідження: аналітичний, порівняльний, оглядовий, експертний, статистичний аналіз, метод моделювання та інші.

Практичне значення

Отримані результати дослідження можуть бути використані для планування та управління розвитком туристичної галузі, розробки стратегій розвитку туристичних регіонів, а також для визначення перспективних напрямків розвитку туристичного районування. Рекомендації та практичні рекомендації, що містяться у роботі, можуть бути корисними для фахівців туристичної галузі, дослідників, органів влади та всіх зацікавлених сторін.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ

1.1. Поняття “туристичне районування». Чинники туристичного районування

Туристичне районування - це процес поділу території на окремі області, зони або райони з метою організації туристичної діяльності та забезпечення раціонального використання туристичного потенціалу даної території. Воно враховує природні, культурні, економічні та соціальні фактори для створення сприятливих умов для розвитку туризму. [21, с.25]

Роль туристичного районування у розвитку туризму полягає в забезпеченні ефективного використання туристичних ресурсів і потенціалу конкретної території. Основні завдання туристичного районування включають:

1. Ідентифікація та класифікація туристичних ресурсів: туристичне районування дозволяє визначити природні, культурні, історичні та інші ресурси, які мають потенціал для привабливості для туристів.

2. Планування та розробка інфраструктури: туристичне районування визначає оптимальну локалізацію готелів, ресторанів, транспортних мереж та інших об'єктів інфраструктури для забезпечення зручностей для туристів.

3. Оптимізація туристичного потоку: туристичне районування допомагає забезпечити рівномірний розподіл туристичних потоків і запобігти перевантаженню деяких областей, зберігаючи природні та культурні цінності.

4. Розвиток продуктів та пропозицій: туристичне районування допомагає розробляти та просувати унікальні туристичні продукти, пропонуючи різноманітність досвіду для відвідувачів.

Фактори, що впливають на розробку туристичних районів, включають:

1. Природні ресурси: географічне положення, природні краєвиди, кліматичні умови, природні пам'ятки, водні ресурси і багато іншого.

2. Культурно-історичний спадок: наявність культурної спадщини, історичних пам'яток, традицій, фольклору та іншого культурного багатства.

3. Економічні фактори: наявність інвестицій, підприємницька активність, доступність робочої сили та інші економічні чинники, що сприяють розвитку туризму.

4. Інфраструктура: наявність готелів, ресторанів, транспортної мережі, медичних закладів, розваг та іншої інфраструктури, необхідної для задоволення потреб туристів.

5. Соціокультурний контекст: наявність гостинності у місцевому населенні, ставлення до туристів, рівень освіти та інші соціокультурні фактори, які можуть впливати на привабливість туристичного району.

Туристичне районування є важливим поняттям в галузі туризму і визначається як процес поділу території на окремі райони з метою виявлення та використання їх туристичного потенціалу. Це стратегічний підхід, який допомагає організувати і розвивати туристичні ресурси та послуги в ефективний спосіб, забезпечуючи при цьому рівномірний розподіл туристів та збалансований розвиток регіонів.

Туристичне районування базується на розгляді різних чинників, які впливають на вибір туристів та розвиток туристичного бізнесу. Основні чинники, що враховуються при туристичному районуванні, включають наступне: [2, с. 103]

Природні чинники: Враховуються географічні особливості, кліматичні умови, природні пам'ятки, природні резервати, національні парки та інші природні ресурси, які можуть бути привабливими для туристів.

Культурні чинники: Цей чинник включає культурну спадщину, історичні пам'ятки, національні традиції, мистецтво, народну кухню та інші культурні атрибути, які привертають увагу туристів.

Інфраструктура: Розробка туристичного району передбачає оцінку наявності необхідних інфраструктурних об'єктів, таких як готелі, ресторани, транспортні засоби, розваги, спортивні об'єкти та інші.

Економічні чинники: Важливим аспектом є розгляд економічного потенціалу регіону, його здатність привертати туристів та розвивати туристичну індустрію. Враховуються економічні показники, такі як ВВП, рівень безробіття, прибутковість туристичної галузі та інші фактори.

Соціальні чинники: Розглядаються соціокультурні особливості та вплив населення регіону на розвиток туризму. Це можуть бути традиції, гостинність, ставлення до туристів, соціальні проблеми та інші аспекти.

Політичні чинники: Враховується політична стабільність, правова база для розвитку туризму, державна підтримка та інші фактори, які можуть впливати на розвиток туристичного району.

У процесі туристичного районування враховуються ці чинники, аналізується потенціал кожного регіону та розробляються стратегії для розвитку туризму з урахуванням особливостей кожного району. Дані стратегії мають на меті

забезпечення сталого розвитку туристичної галузі та задоволення потреб туристів, збалансованого розподілу туристичного навантаження та підвищення економічного благополуччя регіонів. [11, с. 57]

1.2. Підходи до туристичного районування

Одним з підходів до туристичного районування є географічний підхід. Цей підхід базується на фізичній географії та використанні природних ресурсів для розробки туристичних районів. Основними характеристиками цього підходу є:

1. Ландшафтні об'єкти: Географічний підхід визначає туристичні райони на основі унікальних ландшафтних об'єктів, таких як гори, озера, річки, печери, пустелі тощо. Ці об'єкти мають великий туристичний потенціал і можуть приваблювати відвідувачів.

2. Природні пам'ятки: Цей підхід також зосереджується на використанні природних пам'яток, таких як національні парки, заповідники, природні заповідники тощо. Ці території мають особливу природну цінність і приваблюють туристів, які цікавляться екологічним туризмом та екскурсіями в природних середовищах.

3. Рекреаційні зони: Географічний підхід до туристичного районування також враховує рекреаційні зони, такі як пляжі, гірськолижні курорти, гольф-поля, туристичні бази, джерела мінеральних вод тощо. Ці зони спеціально розробляються для задоволення потреб туристів у відпочинку та розвагах.

Географічний підхід до туристичного районування дозволяє використовувати природні ресурси і привабливість географічного середовища для розвитку туризму. Він акцентує увагу на природній красі та унікальних природних

об'єктах, які можуть стати основою для привабливих туристичних маршрутів та об'єктів. [18, с. 87]

Підходи до туристичного районування можуть варіюватися в залежності від основних принципів, на яких вони базуються. Декілька таких підходів до туристичного районування включають:

1. Соціально-економічний підхід: Цей підхід зосереджений на соціальних і економічних чинниках розвитку туризму. Він ставить перед собою завдання покращення якості життя місцевого населення, стимулювання економічного зростання та створення робочих місць через розвиток туризму. У цьому підході основною метою є забезпечення позитивного впливу туризму на місцеву економіку і спільноту, враховуючи їхні потреби і інтереси.

2. Зорієнтованість на соціально-економічні чинники: Цей підхід визначає розвиток туристичного району на основі аналізу соціально-економічних чинників. Він враховує потреби місцевої спільноти, їхні можливості та обмеження, а також можливості розвитку туризму. Під час розробки туристичного району приділяється увага створенню робочих місць, підвищенню рівня доходів місцевого населення та збереженню соціальної стабільності.

3. Використання культурного спадку та історичних об'єктів: Цей підхід зосереджений на використанні культурного спадку, історичних та культурних об'єктів для створення привабливості туристичного району. Враховуючи унікальність культурної спадщини та історичних об'єктів, цей підхід спрямований на привернення туристів, які цікавляться культурою, мистецтвом, археологією та історією. Він сприяє збереженню та відтворенню культурних цінностей, а також сприяє розвитку місцевих громад.

Ці підходи можуть використовуватися окремо або комбінуватися в залежності від контексту та особливостей конкретного туристичного району.

Врахування соціально-економічних факторів і культурного спадку допомагає створити збалансований та стало зростаючий туристичний район, який впливає на розвиток галузі та забезпечує благополуччя місцевих спільнот. [1, с. 63]

Комбінований підхід до туристичного районування поєднує географічні та соціально-економічні аспекти з метою створення унікальних туристичних продуктів та пропозицій. Цей підхід враховує природні, культурні, історичні ресурси та соціально-економічний контекст розвитку туризму.

У рамках комбінованого підходу здійснюється ідентифікація та аналіз географічних особливостей туристичного району, таких як природні краєвиди, клімат, геологічні формації тощо. Це дозволяє розробити туристичні маршрути, активний відпочинок, екологічний туризм та інші види туристичних пропозицій, що ґрунтуються на природних ресурсах та привабливості.

Одночасно з цим, враховуються соціально-економічні аспекти розвитку туризму. Аналізуються потреби та інтереси місцевої спільноти, економічні можливості, забезпечення робочих місць, стимулювання місцевої економіки через туристичну діяльність. Розробляються плани інфраструктури, підтримка місцевих підприємств та розвиток підприємництва.

Комбінований підхід також сприяє створенню унікальних туристичних продуктів та пропозицій. З урахуванням географічних особливостей та соціально-економічного контексту формується унікальний характер туристичного району, який може приваблювати туристів з різних сфер інтересів. Розробляються туристичні програми, які об'єднують природні, культурні та соціально-економічні атрибути району, створюючи цікаві та цілісні туристичні пропозиції. [20, с. 90]

Комбінований підхід є гнучким і адаптивним, враховуючи різноманітні аспекти розвитку туризму. Це дозволяє створити унікальні туристичні райони, які

привертають туристів і сприяють сталому розвитку туризму та благополуччю місцевих спільнот.

Розробка туристичного районування включає кілька етапів, які допомагають систематично вивчити та визначити потенціал району, визначити стратегію розвитку та розробити маркетингові стратегії та плани. Основні етапи такого процесу включають:

1. Збір та аналіз даних: На цьому етапі проводиться збір необхідних даних про туристичні ресурси, існуючу інфраструктуру, потоки туристів, економічні та соціальні аспекти району. Здійснюються дослідження та аналіз, щоб отримати повну картину ситуації і зрозуміти потенціал та можливості району.

2. Визначення потенціалу району: На основі зібраних даних проводиться оцінка туристичного потенціалу району. Враховуються природні, культурні, історичні ресурси, інфраструктура та інші фактори. Визначаються сильні та слабкі сторони району, можливості для розвитку туризму та конкурентні переваги.

3. Вибір стратегії розвитку: На цьому етапі визначається стратегія розвитку туристичного району. Враховуються зібрані дані, потенціал району, цілі розвитку та пріоритети. Визначається напрямок розвитку, такий як екологічний туризм, культурний туризм, пригодницький туризм тощо. Також встановлюються цілі, завдання та критерії успіху для реалізації стратегії.

4. Розробка маркетингових стратегій та планів: На цьому етапі створюються маркетингові стратегії та плани для просування туристичного району. Визначаються цільові аудиторії, розробляються маркетингові стратегії, включаючи просування в соціальних мережах, рекламні кампанії, участь у туристичних виставках та інші маркетингові заходи. Також розробляються плани дій, бюджет та механізми моніторингу та оцінки ефективності.

Ці етапи розробки туристичного районування допомагають систематично підійти до розвитку туризму, враховуючи різні аспекти та фактори, і забезпечують цілісну та стратегічну підхід до розвитку туристичного району.

Приклади успішних туристичних районів та їхніх підходів до розвитку: [26, с. 31]

1. Барселона, Іспанія: Барселона стала одним з найпопулярніших туристичних міст у світі завдяки своїй багатогранній культурі, архітектурі та пляжам. Одним з ключових підходів до розвитку було використання культурного спадку міста, зокрема архітектурних шедеврів Антоніо Гауді, таких як Саграда Фамілія та Парк Гуель. Крім того, місто активно інвестувало у розвиток інфраструктури, зокрема у транспорт, готелі та ресторани, щоб забезпечити комфортні умови для туристів.

2. Кейптаун, ПАР: Кейптаун відомий своїми захоплюючими пейзажами, включаючи гору Стол, виноградні плантації та прекрасні пляжі. Стратегія розвитку туризму включала використання природного потенціалу району, пропозицію екологічного туризму та розвиток виноробного туризму. Також було акцентовано на створенні ексклюзивних туристичних продуктів, які надають унікальний досвід для відвідувачів.

3. Кот-д'Івуар, Західна Африка: Кот-д'Івуар вдало розвиває туризм на основі своїх природних ресурсів, включаючи національні парки, пляжі та культурні фестивалі. Цей район активно залучав інвестиції в інфраструктуру та готельну галузь, а також розробляв туристичні маршрути, що охоплюють різні аспекти країни. Важливим підходом було також залучення місцевих громад та забезпечення їхньої участі у туристичній діяльності.

Ці приклади демонструють успішне туристичне районування, яке базується на використанні культурного спадку, природних ресурсів та визначенні

унікальних туристичних продуктів. Вони показують, що важливо розуміти потенціал району, розробляти стратегії розвитку, використовувати інвестиції в інфраструктуру та залучати місцеві громади для сталого успіху.

Проте, ці райони також стикалися з певними проблемами, такими як збалансований розподіл туристичних потоків, збереження природних та культурних ресурсів, місцевий інтерес та вплив туризму на місцеве населення. Важливо вирішувати ці проблеми шляхом ефективного управління, сталого планування та залучення зацікавлених сторін для забезпечення сталого розвитку туристичних районів.

1.3. Порівняльний аналіз різних моделей туристичного районування

Фізико-географічна модель туристичного районування базується на використанні природних географічних особливостей району для розвитку туризму. Ця модель враховує геологічні утворення, клімат, рельєф, водні ресурси та інші природні елементи, які можуть бути привабливими для туристів.

Основні принципи фізико-географічної моделі включають:

1. Природні ресурси: Ця модель ставить акцент на використанні природних ресурсів, таких як гірські масиви, озера, річки, пляжі, парки та заповідники. Визначення природних особливостей району дозволяє розробляти туристичні програми, спрямовані на активний відпочинок, екологічний туризм, пригодницький туризм та інші види діяльності, які використовують природні ресурси.

2. Розвиток інфраструктури: Фізико-географічна модель передбачає розвиток необхідної туристичної інфраструктури, такої як готелі, кемпінги,

туристичні маршрути, об'єкти активного відпочинку (гірськолижні курорти, водні центри тощо). Інфраструктура має бути адаптована до природних особливостей району, забезпечуючи комфорт та безпеку туристів.

3. Збереження природного середовища: Фізико-географічна модель покладає особливий акцент на збереження та сталі використання природних ресурсів. Розвиток туризму повинен бути збалансованим, з урахуванням потреб природи та уникнення негативного впливу на екосистеми. Реалізація екологічної свідомості, впровадження екологічних стандартів та практик стають важливими елементами цієї моделі.

4. Гармонійний розвиток: Фізико-географічна модель враховує потенціал та обмеження природних ресурсів і забезпечує гармонійний розвиток туризму, соціально-економічного благополуччя та збереження природного середовища. Забезпечення сталого розвитку туристичного району є одним з ключових елементів цієї моделі.

Ця модель може бути успішно застосована в районах з виразними природними ресурсами, такими як гори, водойми, ліси тощо. Вона дозволяє ефективно використовувати природну привабливість та створювати унікальні туристичні пропозиції, забезпечуючи сталі зростання туризму в районі.

Економіко-соціальна модель туристичного районування є однією з популярних моделей, що використовуються для розвитку туризму на певній території. Ця модель покладає основний акцент на економічні та соціальні аспекти розвитку, враховуючи вплив туризму на місцеву економіку та спільноту. [3, с. 75]

Основні принципи економіко-соціальної моделі туристичного районування включають:

1. Економічний розвиток: Модель спрямована на стимулювання економічного росту та підвищення доходів в рамках туристичного району. Це

може бути досягнуто за допомогою інвестицій у туризм, розвитку інфраструктури, створення робочих місць та підтримки місцевих підприємств. Модель також сприяє диверсифікації економіки району, щоб залежність від туризму була меншою.

2. Сталість: Економіко-соціальна модель туристичного районування покладає особливий акцент на сталість. Це означає, що розвиток туризму повинен забезпечувати збалансований ріст, збереження природних та культурних ресурсів, захист навколишнього середовища та підтримку місцевої спільноти. Важливо забезпечувати довгострокову стійкість туристичного району та мінімізувати негативні впливи на природу та культурне спадщину.

3. Соціальний розвиток: Модель враховує соціальні аспекти розвитку туризму. Вона ставить перед собою завдання поліпшення якості життя місцевого населення, забезпечення рівних можливостей для всіх груп населення, збереження культурних традицій та залучення місцевих громад у процеси прийняття рішень.

4. Співпраця та партнерство: Економіко-соціальна модель туристичного районування вимагає співпраці та партнерства між різними зацікавленими сторонами, такими як урядові органи, місцеві громади, підприємства та громадські організації. Це сприяє забезпеченню збалансованого розвитку туризму, враховуючи різноманітні потреби та інтереси стейкхолдерів.

Проблеми, з якими можуть стикатися при впровадженні економіко-соціальної моделі туристичного районування, включають надмірний туристичний тиск на місцеву спільноту та природні ресурси, недостатню участь місцевих громад у прийнятті рішень та недостатню координацію між різними стейкхолдерами. Важливо вирішувати ці проблеми шляхом сталого управління, включення місцевих громад у процес прийняття рішень та регулювання туристичних потоків для збереження природи та культурного спадщини.

Комплексна модель туристичного районування є одним з підходів до організації туристичної діяльності на певній території. Вона базується на інтегрованому підході до розвитку туризму, ураховуючи різні аспекти, такі як природні ресурси, культурна спадщина, інфраструктура, економічний розвиток та соціальні чинники. Комплексна модель спрямована на створення інтегрованого, цілісного туристичного продукту, який задовольняє потреби туристів і сприяє розвитку місцевої економіки та спільноти. [4, с. 105]

Основні елементи комплексної моделі туристичного районування включають:

1. Аналіз потенціалу району: Цей етап передбачає збір та аналіз даних про природні ресурси, культурну спадщину, існуючу інфраструктуру та інші фактори, які можуть впливати на туристичний потенціал району. Це допомагає зрозуміти сильні та слабкі сторони району і визначити можливості для розвитку туризму.

2. Визначення стратегії розвитку: На основі аналізу потенціалу визначається стратегія розвитку туристичного району. Вона включає в себе визначення цілей, пріоритетів та напрямків розвитку, таких як екологічний туризм, культурний туризм, пригодницький туризм тощо.

3. Інфраструктура та сервіси: Комплексна модель передбачає розвиток необхідної туристичної інфраструктури, такої як готелі, ресторани, транспортна мережа, розваги, медичні заклади та інші послуги. Важливо забезпечити високу якість і комфортні умови для туристів.

4. Управління та планування: Комплексна модель включає ефективне управління туристичним районом. Це включає розробку стратегічних планів, моніторинг та оцінку розвитку, управління туристичними потоками, забезпечення сталого розвитку та збереження природних та культурних цінностей.

5. Маркетинг та просування: Важливим елементом комплексної моделі є розробка маркетингових стратегій та планів для просування туристичного району. Це включає визначення цільових аудиторій, розробку маркетингових кампаній, використання соціальних медіа, участь у туристичних виставках та інші заходи для залучення туристів.

Комплексна модель туристичного районування дозволяє враховувати різноманітні аспекти розвитку туризму та створити цілісний та збалансований туристичний продукт. Вона сприяє ефективному використанню ресурсів, сталому розвитку та покращенню якості життя місцевої спільноти.

Геоінформаційна модель (GIS-модель) є однією з моделей туристичного районування, яка використовує географічну інформацію та аналіз просторових даних для планування та управління туристичними ресурсами та інфраструктурою в районі.

Геоінформаційні системи (ГІС) включають в себе програмне забезпечення, що дозволяє збирати, зберігати, аналізувати та візуалізувати географічну інформацію. Вони використовуються для створення та редагування цифрових карт, розрахунку розташування об'єктів, моделювання географічних процесів та проведення просторового аналізу.

ГІС-модель в контексті туристичного районування дозволяє:

1. Збирати та аналізувати географічні дані про туристичні ресурси та потенціал району. Це може включати географічне розташування природних та культурних об'єктів, інфраструктуру, доступність до транспорту, розташування готелів та інших об'єктів.

2. Визначати оптимальне розташування нових туристичних об'єктів та інфраструктури. ГІС дозволяє моделювати різні сценарії розташування та оцінювати їх вплив на туристичний район.

3. Розробляти маршрути та туристичні маршрутизатори. ГІС може створювати оптимальні маршрути, враховуючи різні фактори, такі як відстань, час, вплив на довкілля та інші обмеження.

4. Виконувати аналіз сполученості та взаємодії між різними об'єктами та зонами в туристичному районі. Це дозволяє визначати оптимальні зони для розвитку туризму та оцінювати вплив туристичних потоків на довкілля та місцеву спільноту.

5. Візуалізувати дані та результати аналізу у формі карт і графіків. Це допомагає зрозуміти та передати інформацію про туристичний район зрозумілу для зацікавлених сторін.

Використання геоінформаційної моделі в туристичному районуванні дозволяє більш ефективно планувати та управляти туристичними ресурсами, розробляти сталі туристичні маршрути та забезпечувати сталий розвиток туризму в районі. [23, с. 41]

Модель зацікавлених сторін, також відома як модель стейкхолдерів, використовується в туристичному районуванні для ідентифікації та управління різноманітними зацікавленими сторонами, які мають вплив на розвиток туристичного району. Ця модель дозволяє враховувати потреби, інтереси та внесок різних стейкхолдерів у процес розвитку туристичного району.

У моделі зацікавлених сторін можуть бути включені наступні типи стейкхолдерів:

1. Місцеве населення: Мешканці району є ключовими стейкхолдерами. Врахування їхніх потреб, впливу туризму на їхнє життя та можливості залучення до туристичної діяльності є важливими аспектами. Це може включати створення робочих місць для місцевих жителів, збалансований розподіл користі від туризму та збереження місцевої культури та традицій.

2. Підприємства та готелі: Готелі, ресторани, туроператори, місцеві підприємства є важливими стейкхолдерами, оскільки вони забезпечують туристичні послуги та інфраструктуру. Врахування їхніх потреб, підтримка бізнес-середовища, розвиток партнерських відносин та забезпечення якості послуг є важливими елементами моделі зацікавлених сторін.

3. Громадські організації та неприбуткові організації: Ці організації можуть включати місцеві культурні та екологічні групи, організації з охорони природи та інші громадські організації. Вони відіграють важливу роль у збереженні природи, культурного спадку та сталому розвитку туристичного району. Врахування їхніх поглядів, співпраця та підтримка їхніх ініціатив допомагають забезпечити сталість туристичного району.

4. Владні органи: Місцеві, регіональні та національні органи влади є важливими стейкхолдерами, оскільки вони відповідають за регулювання туризму, розвиток інфраструктури, політику та стратегії. Врахування їхніх потреб, співпраця з владними органами та врахування правових і регуляторних аспектів є важливими складовими моделі зацікавлених сторін.

Модель зацікавлених сторін допомагає збалансувати потреби, інтереси та вплив різних стейкхолдерів в процесі розвитку туристичного району. Вона сприяє співпраці, взаєморозумінню та забезпеченню сталого розвитку, який би задовольняв потреби всіх зацікавлених сторін.

Порівняльний аналіз моделей туристичного районування може базуватись на різних критеріях, які дозволяють оцінити ефективність та придатність моделей для розвитку туристичних районів. Деякі з основних критеріїв для порівняльного аналізу включають:

1. Гнучкість: Гнучкість моделі вказує на її адаптивність та можливість використання в різних контекстах та умовах. Цей критерій оцінює, наскільки

модель може бути застосована до різних туристичних районів з різними потенціалами та вимогами.

2. Сталість: Сталість моделі вказує на її здатність забезпечити сталий та тривалий розвиток туристичного району. Цей критерій оцінює, наскільки модель сприяє збереженню природних та культурних ресурсів, враховує екологічні та соціокультурні аспекти та підтримує сталу економічну діяльність.

3. Інтегрованість: Інтегрованість моделі вказує на її здатність об'єднувати різні аспекти розвитку туристичного району, такі як природні, культурні, економічні та соціальні фактори. Цей критерій оцінює, наскільки модель сприяє цілісному та збалансованому розвитку туристичного району.

4. Ефективність: Ефективність моделі вказує на її здатність досягати поставлених цілей та завдань в ефективний спосіб. Цей критерій оцінює, наскільки модель сприяє реалізації стратегій розвитку, досягненню планованих показників та задоволенню потреб зацікавлених сторін.

5. Участь зацікавлених сторін: Участь зацікавлених сторін вказує на рівень їхньої взаємодії, співпраці та залучення до процесу розвитку туристичного району. Цей критерій оцінює, наскільки модель сприяє залученню інтересів та потреб різних стейкхолдерів, сприяє діалогу та спільним рішенням.

Ці критерії допомагають оцінити моделі туристичного районування з різних аспектів та врахувати ключові фактори успіху та ефективності. Застосування порівняльного аналізу дозволяє вибрати найбільш придатну модель для конкретного туристичного району та досягти його успішного розвитку.

Фізико-географічна модель туристичного районування зосереджена на аналізі природних ресурсів, географічних особливостей та видатних місцях району. Вона має свої переваги та недоліки, які можна розглянути. [12, с. 28]

Переваги фізико-географічної моделі:

1. Визначення конкурентних переваг: Аналіз природних ресурсів та географічних особливостей допомагає визначити унікальні переваги туристичного району. Це може включати природні краєвиди, гірські ландшафти, пляжі, озера, водоспади тощо. Визначення конкурентних переваг дозволяє розробити привабливі туристичні пропозиції та залучити більше відвідувачів.

2. Збереження природи та екологічна стійкість: Фізико-географічна модель сприяє збереженню природи та принципам екологічної стійкості. За допомогою аналізу природних ресурсів та екосистем можна розробити стратегії розвитку, які забезпечують баланс між туристичною діяльністю та охороною природи.

3. Розвиток екологічного туризму: Фізико-географічна модель сприяє розвитку екологічного туризму. Вона дозволяє визначити природні заповідники, національні парки та інші особливі місця, які приваблюють людей, зацікавлених у пізнанні та охороні природи.

Недоліки фізико-географічної моделі:

1. Обмежене урахування соціально-економічних аспектів: Фізико-географічна модель не зосереджується на соціально-економічних аспектах розвитку туризму. Вона може недооцінювати вплив туризму на місцеве населення, економіку та соціальну справедливість. Для повноцінного розвитку туризму необхідно враховувати інтереси місцевих жителів та забезпечувати їхню участь у процесах розвитку.

2. Недостатня увага до культурного спадку: Фізико-географічна модель може недооцінювати значення культурного спадку та історичних об'єктів для розвитку туризму. Культурні атрибути, традиції та історія мають великий потенціал привертання туристів і створення унікальних туристичних продуктів.

3. Ризик негативного впливу на природу: Недоліком фізико-географічної моделі може бути недостатня увага до ризиків негативного впливу туризму на природні ресурси. Популярність туризму може призводити до перевантаження природних об'єктів, забруднення, пошкодження екосистем та зниження екологічної стійкості.

Враховуючи переваги та недоліки фізико-географічної моделі, важливо поєднувати її з іншими моделями туристичного районування, такими як соціально-економічна та культурна моделі, для досягнення більш збалансованого та сталого розвитку туризму.

Економіко-соціальна модель туристичного районування є однією з популярних моделей і має також переваги та недоліки. Розглянемо їх:

Переваги економіко-соціальної моделі туристичного районування:

1. Економічне зростання: Ця модель акцентується на розвитку туризму як стратегічної галузі, що сприяє економічному зростанню туристичного району. Розвиток туризму приводить до збільшення інвестицій, створення робочих місць та збільшення доходів місцевого населення.

2. Розширення інфраструктури: Економіко-соціальна модель сприяє розвитку необхідної туристичної інфраструктури, такої як готелі, ресторани, транспортна мережа та інші зручності. Це покращує якість життя місцевого населення та забезпечує комфортні умови для туристів.

3. Різноманітність робочих місць: Розвиток туризму у рамках економіко-соціальної моделі створює різноманітні робочі місця у сфері гостинності, транспорту, розваг та інших суміжних галузях. Це сприяє зниженню безробіття та поліпшенню економічного стану місцевих громад.

Недоліки економіко-соціальної моделі туристичного районування:

1. Надмірна залежність від туризму: Є ризик, що при надмірній залежності від туризму, в разі кризових ситуацій, таких як економічні кризи або природні лиха, туристичний район може зазнати значних втрат.

2. Перерозподіл ресурсів: Розвиток туризму може привести до перерозподілу ресурсів, таких як земля та вода, що може викликати конфлікти з місцевим населенням та погіршення умов життя для них.

3. Вплив на культурну автентичність: Значний потік туристів може мати негативний вплив на культурну автентичність району, зокрема комерціалізацію традицій та втрату унікальності.

4. Негативний екологічний вплив: Зростання туристичного потоку може призводити до забруднення, зниження якості довкілля та негативного впливу на природні ресурси.

Враховання цих переваг і недоліків допомагає розробити стратегії та заходи для мінімізації негативних наслідків та максимізації позитивного впливу економіко-соціальної моделі туристичного районування.

Комплексна модель туристичного районування, яка враховує різні аспекти розвитку туризму, має свої переваги та недоліки. Давайте розглянемо їх:

Переваги комплексної моделі туристичного районування:

1. Інтегрований підхід: Комплексна модель враховує різноманітні аспекти розвитку туризму, такі як природні ресурси, культурний спадок, інфраструктура, економічні та соціальні фактори. Це дозволяє створити збалансовану та цілісну стратегію розвитку туристичного району.

2. Максимізація потенціалу: Комплексна модель дозволяє використовувати всі можливості туристичного району, поєднуючи його природні, культурні та

історичні ресурси. Це сприяє створенню унікальних туристичних продуктів та пропозицій, які привертають туристів та сприяють економічному розвитку.

3. Врахування зацікавлених сторін: Комплексна модель розглядає інтереси та вплив різних зацікавлених сторін, таких як місцеве населення, підприємства, громадські організації та владні органи. Це сприяє забезпеченню сталості туристичного району та забезпеченню справедливого розподілу користі від туризму.

4. Гнучкість: Комплексна модель може бути адаптована до конкретних умов і потреб розвитку туристичного району. Вона дозволяє враховувати специфіку району, рівень розвитку туризму та інші фактори, що впливають на успішність розвитку.

Недоліки комплексної моделі туристичного районування:

1. Складність в реалізації: Комплексна модель вимагає детального аналізу, координації та співпраці між різними зацікавленими сторонами. Це може бути складним завданням і вимагати значних зусиль для реалізації стратегії розвитку.

2. Великі витрати: Реалізація комплексної моделі туристичного районування може вимагати значних витрат на розробку інфраструктури, підтримку підприємств та просування туристичного продукту. Фінансування може бути одним з викликів при впровадженні комплексної моделі.

3. Ризики конфліктів інтересів: У комплексній моделі можуть виникати ризики конфлікту між різними зацікавленими сторонами, особливо щодо використання природних ресурсів, розподілу користі та планування розвитку. Управління конфліктами та забезпечення взаєморозуміння є важливими завданнями в рамках комплексної моделі.

Комплексна модель туристичного районування, несвідомо, є більш ефективною та сталою, оскільки вона враховує різні аспекти та інтереси. Однак, вона також вимагає великого зусилля, ресурсів та управлінського навиків для успішної реалізації. [10, с. 81]

Геоінформаційна модель є потужним інструментом в туристичному районуванні, оскільки вона базується на використанні географічної інформації та технологій. Вона надає детальний аналіз просторової організації туристичних ресурсів та інфраструктури, що допомагає у прийнятті обґрунтованих рішень щодо розвитку туристичного району. Однак, як у будь-якій моделі, геоінформаційна модель також має свої переваги та недоліки.

Переваги геоінформаційної моделі:

1. Просторовий аналіз: Геоінформаційна модель дозволяє проводити просторовий аналіз туристичних ресурсів, інфраструктури та потоків туристів. Це дозволяє визначити просторові зв'язки, виявити зони зосередження туристів та ідентифікувати географічні обмеження або можливості для розвитку.

2. Вирішення проблем: Геоінформаційна модель допомагає вирішувати проблеми, пов'язані з ефективним використанням ресурсів та плануванням інфраструктури. Вона дозволяє прогнозувати вплив розвитку туризму на природу, культурні цінності та інші аспекти туристичного району.

3. Інтеграція даних: Геоінформаційна модель забезпечує можливість інтегрувати різноманітні дані, такі як географічні, соціально-економічні та демографічні дані, що дозволяє отримати комплексний огляд ситуації та зробити зважені рішення.

4. Візуалізація і комунікація: Геоінформаційна модель надає можливість візуалізувати дані у вигляді карт, графіків та інших географічних візуалізацій. Це

полегшує спілкування та комунікацію між зацікавленими сторонами і допомагає зрозуміти складну просторову організацію туристичного району.

Недоліки геоінформаційної моделі:

1. Високі вимоги до даних: Геоінформаційна модель потребує наявності якісних та точних географічних даних. Збір, оновлення та обробка таких даних можуть бути складними та витратними процесами.

2. Складність використання: Розробка та використання геоінформаційної моделі вимагає певних навичок та експертизи в області геоінформатики. Це може створювати бар'єри для тих, хто не має необхідного досвіду та знань.

3. Залежність від технологій: Геоінформаційна модель базується на використанні географічних інформаційних систем та інших технологій. Розробка та підтримка цих технологій можуть бути дорогими та потребувати постійного оновлення.

4. Обмеження у врахуванні соціокультурних аспектів: Геоінформаційна модель, хоч і здатна враховувати просторові аспекти туристичного району, може бути обмежена врахуванням соціокультурних факторів, які також мають велике значення в розвитку туризму.

Незважаючи на недоліки, геоінформаційна модель є корисним інструментом для розвитку туристичного районування, який допомагає враховувати просторові аспекти та приймати обґрунтовані рішення з підтримкою географічних даних.

Модель зацікавлених сторін в туристичному районуванні має свої переваги та недоліки, які варто враховувати при її застосуванні. Ось кілька переваг і недоліків цієї моделі: [18, с. 37]

Переваги моделі зацікавлених сторін:

1. Широке сприйняття інтересів: Модель зацікавлених сторін дозволяє враховувати різноманітність інтересів та потреб різних стейкхолдерів, таких як місцеве населення, підприємства, громадські організації та владні органи. Це сприяє більш збалансованому розвитку туристичного району та задоволенню потреб різних груп зацікавлених сторін.

2. Співпраця та партнерство: Модель зацікавлених сторін сприяє співпраці та партнерству між різними стейкхолдерами. Вона підтримує взаємодію та обмін інформацією між сторонами, що сприяє розумінню потреб, спільному прийняттю рішень та вирішенню проблем, які можуть виникнути.

3. Сталість розвитку: Залучення зацікавлених сторін у процес розвитку туристичного району сприяє сталому розвитку. Врахування потреб місцевого населення, збереження природи та культурного спадку, підтримка соціально-економічного розвитку та врахування інтересів різних стейкхолдерів допомагає створити стале та збалансоване туристичне середовище.

Недоліки моделі зацікавлених сторін:

1. Складність управління: Врахування інтересів та потреб різних стейкхолдерів може бути складним завданням управління. Конфлікти інтересів, відмінність поглядів та різні потреби можуть ускладнювати прийняття рішень та здійснення дій.

2. Низька ефективність: Іноді врахування багатьох інтересів та потреб може затягувати процес прийняття рішень, що може призводити до затримок у розвитку туристичного району та меншої ефективності виконання завдань.

3. Несумісність інтересів: У деяких випадках може виникати несумісність інтересів між різними стейкхолдерами, що може ускладнювати досягнення консенсусу та спільних рішень.

Незважаючи на недоліки, модель зацікавлених сторін залишається важливим інструментом управління та розвитку туристичних районів, оскільки вона сприяє урахуванню різноманітних інтересів та впливу різних стейкхолдерів на сталість та успішність розвитку.

У даному розділі ми розглянули ключові аспекти туристичного районування, що включають поняття "туристичне районування", чинники, які впливають на нього, підходи до його реалізації та порівняльний аналіз різних моделей туристичного районування.

Аналізуючи різні джерела та наукові дослідження, ми зрозуміли, що туристичне районування є важливим інструментом управління туристичними ресурсами та розвитку туристичної індустрії. Воно дозволяє ефективно організувати туристичну діяльність в межах певних територій, забезпечуючи зручну інфраструктуру, збалансоване розміщення туристичних об'єктів та послуг, а також задоволення потреб туристів.

Чинники туристичного районування можуть бути дуже різноманітними, включаючи географічні, культурні, соціально-економічні, екологічні та політичні аспекти. Розуміння цих чинників є важливим для визначення потенціалу розвитку туризму в конкретному регіоні і прийняття обґрунтованих рішень щодо його планування та розвитку.

РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ СВІТУ.

2.1. Огляд основних підходів світових туристичних ринків

Основні критерії класифікації ринків:

Основні критерії класифікації світових туристичних ринків включають:

- Розмір ринку: великі, середні та малі ринки в залежності від кількості туристів, які відправляються чи прибувають на конкретний ринок.
- Географічне розташування: ринки можуть бути регіональними (наприклад, Європейський ринок) або міжнародними, залежно від того, чи обмежені вони певним географічним регіоном чи охоплюють кілька регіонів або всесвітній масштаб.
- Економічний рівень: ринки можуть бути класифіковані за економічним рівнем країн, зважаючи на рівень доходів населення та споживчу платоспроможність.
- Тип туризму: можна виділити ринки загального туризму, бізнес-туризму, екологічного туризму, культурного туризму та інших спеціалізованих видів туризму.

Масові та спеціалізовані туристичні ринки:

Масові туристичні ринки орієнтовані на широке коло туристів, які шукають стандартні послуги та масові туристичні пропозиції. Ці ринки характеризуються великими обсягами туристичного потоку, широким вибором доступних турів та низькими витратами. [19, с. 153]

Спеціалізовані туристичні ринки, навпаки, націлені на конкретні сегменти туристичного ринку та відповідають специфічним потребам та інтересам певної аудиторії. Ці ринки можуть включати екзотичні тури, медичний туризм, винний туризм, спортивний туризм тощо. Вони характеризуються більш вузькою спеціалізацією та вищими витратами.

Внутрішні та зовнішні туристичні ринки:

Внутрішні туристичні ринки охоплюють туризм, що здійснюється в межах власної країни. Такі ринки розвиваються на основі внутрішнього попиту та залежать від туристичних потреб та звичок місцевого населення.

Зовнішні туристичні ринки включають туризм, що здійснюється з країни виїзду до інших країн. Ці ринки орієнтовані на туристів, які подорожують за межі своєї країни та мають особливі потреби та вимоги.

Географічна класифікація ринків: регіональні та міжнародні ринки:

Регіональні туристичні ринки обмежені певним географічним регіоном, таким як Європа, Азія, Африка, Америка тощо. Ці ринки орієнтовані на туристів, які мешкають в межах цього регіону та подорожують усередині нього.

Міжнародні туристичні ринки охоплюють туризм, що здійснюється між країнами. Ці ринки включають міжнародні туристичні потоки та попит на послуги у країнах-господарях.

Географічна класифікація ринків допомагає визначити географічну масштабність та орієнтацію ринку та враховувати специфіку туристичного руху між країнами та регіонами.

Такі типології допомагають вивчити різні аспекти туристичного ринку, його розміри, специфіку та особливості, що в свою чергу допомагає визначити стратегії та підходи до розвитку туризму на конкретних ринках.

Далі розглянемо основні підходи до розвитку туристичних ринків:

Культурно-історичний підхід:

Культурно-історичний підхід зосереджується на використанні культурного спадку та історичних об'єктів для розвитку туризму. Цей підхід передбачає створення туристичних маршрутів та пропозицій, пов'язаних з культурними пам'ятками, традиціями, фольклором та історією регіону. Він сприяє збереженню культурної спадщини, підтримці місцевої ідентичності та створенню унікальних туристичних продуктів.

Економічний підхід:

Економічний підхід орієнтований на економічну сторону розвитку туристичного ринку. Цей підхід покладає акцент на залучення інвестицій, розвиток інфраструктури, створення робочих місць та зростання економічних доходів через туризм. Він сприяє розширенню галузі туризму, стимулює підприємництво та сприяє зростанню місцевої економіки.

Природний підхід:

Природний підхід базується на використанні природних ресурсів та ландшафтів для розвитку туризму. Цей підхід сприяє розвитку екологічного туризму, екотуризму та природних парків. Він покликаний зберігати та охороняти природні об'єкти, підвищувати свідомість щодо екології та стимулювати стале використання природних ресурсів.

Інфраструктурний підхід:

Інфраструктурний підхід фокусується на розвитку туристичної інфраструктури, такої як готелі, ресторани, транспортні засоби, комунікації та інші сервіси. Цей підхід сприяє покращенню доступності та зручності для

туристів, забезпечує якісне обслуговування та створює комфортні умови для подорожей та перебування туристів.

Кожен з цих підходів має свої переваги та сприяє розвитку туристичних ринків з різних аспектів. Врахування цих підходів у плануванні та стратегіях розвитку туристичного ринку може допомогти досягнути більш сталого та збалансованого розвитку.

2.2. Аналіз туристичних потоків та їх характеристик

Туристичний потік є важливим поняттям у сфері туризму, який відноситься до кількості людей, які відвідують певну локацію чи країну з метою відпочинку, розваг, бізнесу або культурного обміну. Визначення туристичного потоку включає в себе аналіз кількості туристів, які прибувають та від'їжджають з певної території, а також їхніх попередніх та наступних місць відвідування. [5, с. 73]

Основні компоненти туристичного потоку включають в себе прибуття туристів, виїзд туристів та транзитні туристи. Прибуття туристів відноситься до кількості людей, які приїжджають в певну країну або регіон з метою туризму. Це можуть бути іноземні туристи, які відвідують країну, або внутрішні туристи, які подорожують в межах своєї власної країни. Виїзд туристів вказує на кількість людей, які покидають певну локацію для здійснення подорожей. Транзитні туристи - це туристи, які лише проїжджають через певну країну або регіон і не зупиняються там на тривалий період.

Туристичний потік може бути розглянутий на різних географічних рівнях - національному, регіональному або міжнародному. Національний туристичний потік відноситься до переміщення туристів в межах країни, включаючи

внутрішній туризм та подорожі між різними регіонами. Регіональний туристичний потік охоплює туристичні переміщення між різними регіонами або державами в межах певного географічного району. Міжнародний туристичний потік включає подорожі туристів між різними країнами.

Туристичний потік має велике значення для економіки та розвитку країни. Він впливає на створення робочих місць, залучення інвестицій, розвиток транспортної та інфраструктури, збільшення обсягів торгівлі та покращення зовнішньої торгівлі. Крім того, туризм сприяє культурному обміну, підвищенню свідомості про інші культури та побудові дружніх міжнародних відносин.

Туризм є однією з найбільш динамічних галузей сучасного світу, яка має великий вплив на економіку, культуру та соціальну сферу країн. Формування та характеристики туристичних потоків визначаються комплексом факторів, які мають як місцеве, так і глобальне значення.

Одними з найважливіших факторів, що впливають на туристичні потоки, - є природні умови та географічне положення. Країни з унікальною природною красою, пляжами, гірськими ландшафтами та іншими привабливостями, зазвичай, притягують багато туристів. Наприклад, тропічні острови, такі як Мальдіви або Багамські острови, приваблюють людей, які шукають спокій, розкішні пляжі та дайвінг. Гірські країни, такі як Швейцарія або Непал, привертають любителів екстремального спорту та альпіністів. Також важливим фактором є близькість до основних транспортних вузлів, таких як аеропорти та морські порти. [8, с. 43]

Економічні умови та рівень життя населення також впливають на туристичні потоки. Люди з більшими доходами та вищим рівнем життя мають більше можливостей подорожувати. Такі країни, як Сполучені Штати, Китай або Німеччина, мають значний обсяг внутрішнього туризму, оскільки їхні громадяни мають фінансові можливості для подорожей. З іншого боку, країни з низьким

рівнем доходів можуть привертати бюджетних туристів, які шукають більш доступні варіанти відпочинку.

Політична стабільність та безпека є критичними факторами, які впливають на формування туристичних потоків. Туристи шукають місця, де їхня безпека та права будуть гарантовані. Конфлікти, терористичні загрози та політичні нестабільності можуть негативно впливати на репутацію країни як туристичного напрямку і знижувати потоки відвідувачів. Наприклад, після терористичних актів 11 вересня 2001 року та політичних криз в деяких країнах Близького Сходу, туризм у цих регіонах суттєво зменшився.

Культурні та історичні аспекти також мають значний вплив на туристичні потоки. Багато людей подорожують, щоб познайомитися зі світовою спадщиною, відвідати історичні пам'ятки та насолодитися місцевою культурою. Такі місця, як Рим з його античними руїнами, Індія з своїми храмами та фестивалями, або Японія зі своїми традиціями та садами, привертають багато туристів.

Залежно від рекламної кампанії та маркетингових зусиль, туристичні потоки можуть значно змінюватися. Продумана та приваблива реклама може спонукати людей відвідати певний регіон або країну. Також розвиток інтернету та соціальних медіа дозволяє людям знайти більше інформації про різні туристичні напрямки та розповісти про свої враження. Позитивні відгуки та рекомендації можуть стимулювати туристичні потоки.

Формування та характеристики туристичних потоків є складним процесом, що залежить від багатьох факторів. Природні умови, економічні умови, політична стабільність, культурні та історичні аспекти, а також маркетингові зусилля впливають на вибір туристів щодо місця відпочинку. Враховуючи ці фактори та працюючи над їх вдосконаленням, країни можуть залучати більше туристів і забезпечувати стабільний розвиток туристичної галузі. [14, с. 22]

Аналіз туристичних потоків є важливим інструментом для розуміння та управління розвитком туристичної галузі. Цей процес дозволяє зібрати, оцінити та інтерпретувати дані про переміщення туристів з одного місця до іншого. Це важлива інформація для організацій та установ, які прагнуть залучити більше туристів, покращити інфраструктуру та розвиток туристичного сектору в цілому.

Існує кілька методів аналізу туристичних потоків, що допомагають вивчити характеристики та тенденції туристичного руху. Один з таких методів - це опитування туристів. Це може бути виконано через анкетування, де туристи можуть поділитися своїми враженнями, мотивацією для подорожей, витратами, задоволеністю від послуг та багато іншого. Іншим методом є використання технологій, таких як GPS-трекінг і мобільні додатки, які дозволяють відстежувати переміщення туристів в режимі реального часу.

Аналіз туристичних потоків дозволяє виявити основні напрямки туристичного руху, що є важливим для планування маркетингових кампаній та розвитку інфраструктури. Наприклад, якщо певний регіон має велику кількість відвідувачів з певної країни, то можна спрямувати зусилля на рекламу в цій країні, щоб залучити ще більше туристів. Аналіз туристичних потоків також може допомогти виявити слабкі місця в інфраструктурі, наприклад, недостатню кількість готелів або транспорту, і вжити заходи для їх поліпшення.

Застосування аналізу туристичних потоків також може бути корисним для збалансованого розвитку туризму. Наприклад, якщо деякі популярні місця перенаселені туристами, то можна спрямувати увагу на інші менш відомі регіони, які також мають потенціал для розвитку туризму. Це дозволить зменшити негативний вплив туристичного навантаження на деякі природні або культурні об'єкти, а також забезпечити економічний розвиток інших регіонів. [24, с. 107]

Аналіз туристичних потоків є важливим інструментом для розуміння та управління туристичною галуззю. Він дозволяє зібрати інформацію про переміщення туристів, виявити тенденції та основні напрямки туристичного руху, а також визначити слабкі місця та можливості для розвитку. Застосування аналізу туристичних потоків допомагає залучити більше туристів, поліпшити якість послуг та забезпечити стале та збалансоване розвиток туризму.

Туризм є однією з найпоширеніших та швидко розвиваються галузей світової економіки. Кожного року мільйони людей з усього світу вирушають в подорожі, щоб насолодитися красою та різноманіттям нашої планети. Географічні особливості країн та регіонів відіграють важливу роль у формуванні туристичних потоків.

Розташування країни або регіону є також одним з ключових факторів, що впливають на туристичну активність. Країни з доступом до моря часто приваблюють туристів, оскільки вони пропонують відпочинок на пляжах, водні види спорту та інші морські розваги. Такі місця, як Мальдіви, Таїланд або Іспанія, мають велику привабливість для людей, які хочуть насолодитися сонцем, піском та теплою атмосферою.

Гори також є привабливими туристичними місцями. Люди, які люблять активний відпочинок, подорожують в гірські райони для гірськолижного спорту, скелелазіння або просто насолоджуються красою природи. Знамениті гірські ланцюги, такі як Альпи, Гімалаї або Апалачі, залучають велику кількість туристів з усього світу.

Кліматичні умови є ще одним важливим фактором, що визначає туристичні потоки. Багато людей шукають відпочинок в країнах з теплим та сонячним кліматом. Італія, Греція або Карибські острови, є популярними при виборі для відпочинку місць під жаркими променями сонця. [3, с. 44]

Культурні та історичні відомі місця також приваблюють багато туристів. Місця, які мають багату культурну спадщину, такі як Рим, Париж або Іstanbul, привертають увагу людей, які цікавляться історією, мистецтвом та архітектурою. Туристи хочуть дізнатися більше про інші культури та традиції, тому такі місця є дуже популярними.

Окрім того, розвиток транспортних засобів і зручна інфраструктура також впливають на туристичні потоки. Широка мережа авіаліній, залізничних маршрутів та добре розвинуті автомобільні дороги роблять подорожі більш доступними та зручними. Це сприяє збільшенню числа туристів, які відвідують різні країни та регіони.

Отже, як бачимо, географічні особливості країн та регіонів мають значний вплив на туристичні потоки. Розташування, клімат, природні краси, культурні та історичні відомі місця, а також розвиток транспортної інфраструктури - усе це формує обличчя туристичного сектору. Розуміння цих факторів допомагає країнам та регіонам привертати більше туристів і розвивати свою економіку. Завдяки туризму люди мають можливість побачити світ, відкрити для себе нові культури та створити незабутні спогади.

Туризм є однією з найбільш динамічних і перспективних галузей економіки, що надає значний внесок у розвиток країн та регіонів. Одним із важливих аспектів, який впливає на туристичну галузь, є сезонність та тривалість туристичних потоків. Ці фактори мають суттєвий вплив на розвиток і стабільність туристичного бізнесу, і тому їх варто розглянути детальніше.

Сезонність є невід'ємною частиною туристичної індустрії. Багато напрямків туризму, зокрема пляжний, гірськолижний, екскурсійний та інші, мають яскраво виражену сезонність. Це означає, що туристичний попит на певні регіони або місця змінюється залежно від пори року. Наприклад, пляжні курорти зазвичай

переживають пік попиту влітку, коли багато людей шукають відпочинок і розваги на узбережжі. З іншого боку, гірські курорти пов'язані з зимовим сезоном для проведення гірськолижних забав і відвідування гірських туристичних місць. Такі зміни в попиті створюють виклики для бізнесу, оскільки підприємцям потрібно адаптуватися до змін у туристичних потоках, вживати заходів для залучення туристів в низькосезонний період і підтримувати якість обслуговування у високосезонний період.

З іншого боку, тривалість туристичних потоків є також важливим фактором, що впливає на розвиток туристичної галузі. Тривалість туристичного відпочинку може варіюватися від короткострокових подорожей до довготривалих турів. Короткостроковий туризм, такий як вікенд-подорожі або бізнес-тури, стає все більш популярним через зростання швидкості і зручності транспортних засобів. З іншого боку, довготривалий туризм, такий як культурні тури або турнірні подорожі, може тривати від декількох тижнів до кількох місяців.

Тривалість туристичних потоків може мати як позитивні, так і негативні наслідки для приймаючої країни або регіону. Наприклад, короткостроковий туризм може стимулювати розвиток місцевої економіки через збільшення попиту на готелі, ресторани, транспортні послуги та інші туристичні послуги. З іншого боку, довготривалі тури можуть принести більшу користь господарству, оскільки туристи довше перебувають у країні і витрачають більше грошей на місцеві товари і послуги. [9, с. 59]

Сезонність та тривалість туристичних потоків мають велике значення для розвитку туристичної галузі. Розуміння цих факторів дозволяє бізнесу та владі ефективно планувати та приймати стратегічні рішення. Необхідно знаходити рішення для залучення туристів протягом всього року, розширювати асортимент туристичних послуг і працювати над збереженням природних та культурних ресурсів. Тільки таким чином туристична галузь може досягти сталого розвитку,

забезпечуючи позитивні економічні та соціокультурні наслідки для приймаючих країн і регіонів.

Загальний розподіл туристичних потоків за видами туризму є складною та динамічною темою, яка відображає багатогранність та різноманітність інтересів туристів. Туризм є однією з найбільш широко поширених галузей господарства, що має значний вплив на розвиток країн та регіонів у світі. Через свою важливість, цей сектор привертає увагу як місцевих влад, так і дослідників, що вивчають туристичний рух за видами туризму.

Почнемо з культурного туризму, який є одним з найпоширеніших та найбільш популярних видів туризму. Він привертає туристів до культурних та історичних пам'яток, музеїв, художніх галерей та фестивалів. Цей вид туризму здатен збагатити розуміння та обізнаність про різноманітність культурної спадщини, а також сприяти збереженню та охороні цих цінностей.

Ще одним важливим видом туризму є природний туризм, який привертає туристів до природних ландшафтів, національних парків, заповідників та екологічних місць. Даний вид туризму надає можливість насолоджуватися непорушеною природою, досліджувати біорізноманіття та сприяє підтримці екологічно чистого та сталого розвитку.

У світі спортивний туризм також набуває все більшої популярності. Він включає у себе різні види активного відпочинку, такі як гірськолижний спорт, гольф, водні види спорту, екстремальні види спорту та багато інших. Туристи, які обирають спортивний туризм, прагнуть активно проводити час та отримати незабутні враження від спортивних занять та відпочинку в природному середовищі.

Крім цього, існує також релігійний туризм, медичний туризм, кулінарний туризм та багато інших видів, які кожний залучає свою унікальну аудиторію.

Релігійний туризм, наприклад, привертає віруючих людей до святих місць, храмів, мечетей та інших релігійних об'єктів. Медичний туризм полягає у подорожах за кордон для отримання медичних послуг та лікування, що є особливо популярним у країнах з розвинутою медичною інфраструктурою.

Останнім часом також зросла популярність екологічного туризму, який підкреслює важливість збереження природи та відповідального відношення до навколишнього середовища. Цей вид туризму спонукає до екологічно чистих практик та залучення до діяльності, що сприяє збереженню та охороні навколишнього середовища.

Розподіл туристичних потоків за видами туризму демонструє багатогранність та різноманітність інтересів туристів. Культурний туризм привертає до цінностей та спадщини різних культур, природний туризм надає можливість насолоджуватися непорушеною природою, спортивний туризм дозволяє активно провести час у природному середовищі, а інші види туризму задовольняють унікальні інтереси та потреби туристів. Розвиток і підтримка різних видів туризму є важливим завданням для країн та регіонів у забезпеченні сталого розвитку та задоволення туристичних потреб усіх груп населення. [6, с. 38]

Туризм є важливою складовою сучасної економіки, впливаючи на грошові витрати туристів та внесок у місцеву економіку. Цей сектор не тільки стимулює розвиток інфраструктури та послуг, але також має потенціал для створення робочих місць та зростання доходів населення.

Сучасний туризм є динамічною галуззю, яка впливає на економіку багатьох країн світу. Грошові витрати туристів є однією з основних складових туристичного бізнесу і мають значний економічний вплив. Коли туристи відвідують нові місця, вони витрачають гроші на проживання, харчування,

транспорт та розваги. Ці витрати створюють прямий економічний ефект у відвідуваній країні або регіоні.

Грошові витрати туристів стимулюють розвиток туристичної інфраструктури. Для забезпечення комфортного перебування туристів, потрібні готелі, ресторани, туристичні агентства та інші послуги. Залежно від обсягу туристичних потоків, можуть з'являтися нові готелі, аеропорти, шляхи та інші об'єкти інфраструктури, що сприяють розвитку регіону. Це веде до зростання зайнятості та покращення життя місцевого населення.

Крім прямих витрат, туризм також має непрямий ефект на місцеву економіку. За даними досліджень, кожен долар, витрачений туристами, створює множинний ефект у вигляді збільшення валового внутрішнього продукту (ВВП). Наприклад, якщо турист витратив 100 доларів на готель, ці гроші використовуються готельними працівниками для покупки товарів і послуг. Цей процес продовжується, збільшуючи витрати і доходи в різних секторах економіки, таких як сфера послуг, сільське господарство та роздрібна торгівля. [2, с. 42]

Туризм також має вплив на зовнішню торгівлю країни. Завдяки зростанню туристичних потоків, збільшується імпорт товарів і послуг. Наприклад, туристи можуть купувати місцеві товари, сувеніри, а також користуватися послугами місцевих туристичних агентств. Це стимулює збільшення експорту та розвиток туристичного сектора як цілісної системи.

Туристичні потоки мають значний економічний вплив на країни та регіони, які їх приймають. Грошові витрати туристів сприяють розвитку інфраструктури, створенню робочих місць та зростанню доходів місцевого населення. Крім того, туризм стимулює зовнішню торгівлю та сприяє економічному зростанню в країні. У зв'язку з цим, уряди та бізнес-середовище повинні зосередитися на розвитку туристичного сектора, залучати інвестиції для поліпшення інфраструктури та

послуг, а також стимулювати внутрішній туризм для підтримки місцевої економіки. Тільки шляхом розумного планування та управління можна максимізувати економічний потенціал туризму та забезпечити стале зростання для країн та регіонів, що прагнуть використовувати переваги туристичного сектора.

2.3. Визначення основних туристичних регіонів світу та їх особливостей

Північна Америка є одним з найбільш популярних туристичних регіонів світу. Вона охоплює країни, такі як США, Канада та Мексика, кожна з яких має свої особливості та привабливості для туристів.

Головною особливістю Північної Америки є її різноманітність. Регіон має велику кількість природних ландшафтів, від засніжених вершин гір до піщаних пустель та тропічних лісів. Також тут знаходяться сучасні мегаполіси, культурні центри та історичні пам'ятки.

США є найбільш популярною туристичною країною в регіоні. Її головними туристичними місцями є Нью-Йорк, Лос-Анджелес, Маямі, Сан-Франциско та Лас-Вегас. Відвідувачі можуть насолоджуватися архітектурою міст, культурними подіями, музеями, розвагами та шопінгом.

Канада також приваблює багато туристів своєю природною красою. Національні парки, такі як Банф, Джаспер та Грос Морн, пропонують неймовірні пейзажі гір, озер та лісів. Канада також відома своїми містами, такими як Торонто, Ванкувер та Монреаль, які пропонують культурні заходи, ресторани зі світовою кухнею та активне нічне життя.

Мексика є популярною туристичною країною, завдяки своїй багатій культурі, археологічним пам'яткам та чудовими пляжами. Канкун, Пуерто-

Вальярта, Тулум та Мексико-Сіті є деякими з найбільш відомих туристичних місць у Мексиці. Тут можна насолоджуватися сонячними ваннами, дайвінгом, відвідуванням стародавніх майяських руїн та відкривати унікальну мексиканську кухню.

Види туризму, які популярні в Північній Америці, включають природний туризм, міський туризм, культурний туризм та активний відпочинок. Туристи можуть насолоджуватися гірськими походами, каякінгом, рафтингом, гольфом, спостереженням за дикими тваринами, відвідуванням музеїв, галерей, театрів та історичних пам'яток. [12, с. 128]

Загалом, Північна Америка є регіоном, який пропонує багато варіантів для подорожей та задоволення різних інтересів туристів. Незалежно від того, чи вас приваблюють природня краса, сучасна культура чи історичні пам'ятки, ви знайдете відповідне місце для відпочинку у цьому регіоні.

Південна Америка є надзвичайно різноманітним туристичним регіоном, який пропонує безліч приголомшливих природних краєвидів, культурних скарбів та захоплюючих пригод.

Особливості регіону:

1. Природа: Південна Америка володіє неймовірною різноманітністю природних ландшафтів, включаючи Амазонський дощовий ліс, Андські гори, Патагонію, Атакаму та Галапагоські острови. Тут можна знайти величезні гірські хребти, спалахи вулканів, захоплюючі водоспади та багато іншого.

2. Культура: Південна Америка відома своєю багатю культурною спадщиною, яка охоплює індігенні народи, колоніальну спадщину та сучасну архітектуру. Країни, такі як Перу, Еквадор, Болівія та Колумбія, мають вражаючі археологічні пам'ятки, такі як Мачу-Пікчу та Колумбійський Золотий музей.

3. Пригода: Південна Америка приваблює любителів активного відпочинку, пропонуючи різноманітні види пригодницького туризму. Тут можна зануритися у рафтинг на швидкості річок, вирушити на трекінг до гірських вершин, займатися сноубордингом або каякінгом, а також спробувати спелеологію або парапланеризм.

Найпопулярніші туристичні місця:

1. Мачу-Пікчу, Перу: Всесвітньо відомий археологічний комплекс, який вважається одним з нових семи чудес світу.

2. Ріо-де-Жанейро, Бразилія: Відомий своїм карнавалом та пляжем Копакабана, Ріо-де-Жанейро є одним з найважливіших міст у Південній Америці.

3. Торрес-дель-Пайне, Чилі: Національний парк, який включає в себе гірські вершини, льодовики та прекрасні озера.

4. Сальвадор, Бразилія: Місто з вражаючою колоніальною архітектурою, яке відоме своєю культурою та музикою.

5. Галапагоські острови, Еквадор: Унікальний архіпелаг, де можна зустріти рідкісні види тварин та птахів, які не можна побачити більше ніде на планеті.

Європа є одним з найпопулярніших туристичних регіонів світу, завдяки своїй розмаїтості культур, історії, природних красот і архітектури. Особливістю Європи є її велика кількість держав, які мають свої унікальні характеристики і приваблюють туристів з різних куточків світу.

Найпопулярніші туристичні регіони в Європі включають:

1. Західна Європа: Цей регіон включає такі країни, як Франція, Велика Британія, Німеччина, Іспанія та Італія. Головні особливості цього регіону - багата історія, відомі на весь світ музеї, мистецькі галереї, винні тури, модні магазини та розкішні пляжі.

2. Центральна Європа: Цей регіон включає країни, такі як Австрія, Чехія, Угорщина та Польща. Особливостями Центральної Європи є чарівні середньовічні міста, ярмарки Різдва, гірськолижні курорти та традиційна кухня.

3. Північна Європа: Цей регіон включає країни, такі як Норвегія, Швеція, Фінляндія та Данія. Головні особливості Північної Європи - прекрасні ландшафти, північні сніга (полярні сніга), рибалка та круїзи по фьордам.

4. Східна Європа: Цей регіон включає країни, такі як Україна, Росія, Польща та Балтійські держави. Особливостями Східної Європи є історичні пам'ятки, древні міста, традиційна культура та красиві карпатські гори.

5. Південна Європа: До нього входять країни, такі як Італія, Іспанія, Греція та Хорватія. Головні особливості Південної Європи - сонячні пляжі, історичні пам'ятки, гастрономічні тури, а також прекрасні острови, такі як Санторіні та Сицилія.

Найпопулярніші туристичні місця в Європі включають Париж з його Ейфелевою вежею, Рим з Колізеєм, Барселону зі своїми архітектурними шедеврами Гауді, Амстердам з його каналами та музеями, Флоренцію зі своїм мистецтвом Ренесансу, та багато інших.

Типи туризму, популярні в Європі, включають культурний туризм (відвідування музеїв, пам'ятників, театрів), гастрономічний туризм (спробування місцевих страв і вин), природний туризм (відвідування національних парків, гірських регіонів), а також активний туризм (гірськолижний спорт, велосипедні тури, похідні та водні види спорту).

Європа має щось для кожного туриста - від історичних визначних пам'яток до природних красот і культурного багатства.

Азія - найбільший континент у світі, який пропонує безліч різноманітних туристичних регіонів з унікальною культурою, багатим спадком, захоплюючою історією та неймовірною природою.

Південно- Східна Азія:

- Цей регіон приваблює туристів своїми екзотичними країнами, теплим кліматом, прекрасними пляжами та розкішними курортами. Культурна різноманітність, смачна кухня та доступні ціни роблять його популярним серед відпочиваючих з усього світу.
- Найпопулярніші туристичні місця: Бангкок (Таїланд) - з його великими храмами та жвавими ринками; Балі (Індонезія) - з його чарівними пляжами та релігійними святинями; Ангкор Ват (Камбоджа) - з його вражаючими храмовими комплексами; Хошімін (В'єтнам) - з його витонченою архітектурою та вуличною їжею; острови Філіппін - з їхніми білими пляжами та кришталево чистими водами; Пхукет (Таїланд) - з його водним спортом та нічним життям.
- Види туризму: пляжний відпочинок, екскурсійний туризм (для відвідування храмів та історичних пам'яток), культурний туризм, пригодницький туризм (трекінг, дайвінг, сноркелінг).

Південна Азія:

- Цей регіон відомий своєю розкішною природою, древніми релігійними традиціями та спокійною атмосферою. Туристи можуть насолоджуватися відвідуванням буддистських храмів, джунглями, гірськими озерами та багато іншого.
- Найпопулярніші туристичні місця: Тадж-Махал (Індія) - символ вічної любові та шедевр архітектури; Гоа (Індія) - з його пляжами, нічними ринками та вечірнім життям; Катманду (Непал) - з його

буддистськими монастирями та гірськими маршрутами; Коломбо (Шрі-Ланка) - з його колоніальною архітектурою та пляжами; Мале (Мальдіви) - з його розкішними курортами та бунгало над водою.

- Види туризму: культурний туризм, пригодницький туризм (трекінг у горах, рафтинг, зореліт), паломницький туризм (відвідування святинь та буддистських храмів), еко-туризм.

Східна Азія:

- Цей регіон славиться своїми сучасними мегаполісами, передовими технологіями, традиціями та вражаючою архітектурою. Туристи можуть насолоджуватися величністю старовинних пам'яток, розкішними торговими вулицями та смачною кухнею.
- Найпопулярніші туристичні місця: Великий Китайський мур (Китай) - світовий диво історії та інженерії; Токіо (Японія) - з його неймовірною швидкістю, модерністською архітектурою та вуличною модою; Сеул (Південна Корея) - з його технологічними досягненнями, палацами та традиційними ринками; Гуанчжоу (Китай) - з його розкішними садами та величними будівлями; Тайбей (Тайвань) - з його неймовірною кухнею, нічними ринками та традиційними храмами.
- Види туризму: міський туризм, культурний туризм, гастрономічний туризм, технологічний туризм.

Центральна Азія:

- Цей регіон привертає туристів своїми древніми культурами, багатим спадком та приголомшливими гірськими пейзажами. Він також відомий як Станів Центральної Азії.
- Найпопулярніші туристичні місця: Самарканд (Узбекистан) - з його архітектурними шедеврами та історичними пам'ятками; Ісфахан (Іран)

- з його прекрасною мечеттю та палацами; Кашгар (Китай) - з його великим базаром та культурою уйгурів; Гільгіт-Балтістан (Пакистан) - з його гірськими вершинами та водоспадами; Баку (Азербайджан) - з його сучасною архітектурою та старовинними вузькими вулицями.

- Види туризму: культурний туризм, пригодницький туризм (гірські походи, катання на лижах, рафтинг), паломницький туризм, гірський туризм.

Ці регіони Азії пропонують неймовірні враження для туристів різного смаку та інтересів. Від приголомшливих пляжів до величних архітектурних спадщин, ви знайдете тут безліч варіантів для захоплюючої подорожі.

Африка - другий за величиною континент у світі, який пропонує безліч унікальних туристичних регіонів і незабутніх пригод для подорожуючих. З природним розмаїттям, багатством культурного спадку та дивовижними історичними пам'ятками, Африка привертає мільйони туристів щороку.

Південна Африка:

Південна Африка є одним з найбільш розвинених туристичних регіонів континенту. Головним туристичним магнітом є Південно-Африканська Республіка (ПАР) зі своїм розкішним природним розмаїттям, багатим диким світом та культурою. Національний парк Крюгера є найвідомішим національним парком у ПАР і надає можливість спостерігати величезний дикий світ, включаючи слонів, левів, жирафів та носорогів. Крім того, регіон відомий своїми гірськими масивами, зокрема Драконовими горами та Табле-Маунтін, які пропонують чудові можливості для гірського туризму та пішохідних прогулянок.

Кейптаун, найбільше місто ПАР, є одним з найпопулярніших туристичних пунктів у регіоні. Тут ви зможете насолодитися захоплюючими краєвидами, відвідати знамените Вишневе виноробне місто, зазирнути в історичне місце

Роббен-Айленд, де ув'язнювали Нельсона Манделу, а також відвідати чудові пляжі, зокрема Блу-Маунтінс і Кларенс-Рокс.

Східна Африка:

Східна Африка славиться своїми природними чудесами, які привертають туристів з усього світу. Кенія є відомою своїми сафари, особливо в Національному парку Масаї-Мара, де ви можете спостерігати величезні стада мігруючих зебр і гну. Також варто відвідати Національний парк Нгоронгоро в Танзанії, який включає в себе великий кратер і є домівкою для багатьох видів диких тварин, включаючи слонів, левів і буйволів.

Мадагаскар - унікальна країна, яка має велику біологічну різноманітність. Це місце, де ви зможете зустріти унікальні види рослин і тварин, такі як лемури, баобаби і хамелеони. Відвідавши Національний парк Раномафана, можна насолодитися непересічною природою та тропічним лісом, а також побачити різноманітні види лемурів.

Західна Африка:

Західна Африка пропонує своїм відвідувачам багату культурну спадщину і традиції. Країни, такі як Гана, Буркіна-Фасо і Сенегал, мають вражаючі архітектурні пам'ятки, колоритні місця та місцеві ринки. Відвідавши замок Ельміна в Гані, можна дізнатися більше про історію работоргівлі, а національний парк Пенджаре, щоб побачити величезних гіпопотамів та крокодилів, а на прекрасному пляжі Сенегалу, насолодитися сонцем і морем.

Північна Африка:

Північна Африка включає такі країни, як Марокко, Єгипет і Туніс, і славиться своїми архітектурними чудесами та пустельними пригодами. Туристи в Марракеш в Марокко, прогулюються вузькими вуличками медини, відвідують

знаменитий Джемаа-ель-Фна, який завжди пульсує життям, і насолоджуються багатством марокканської культури. В Єгипті можна дослідити дивовижну пірамідальну долину в Гізі, відвідати храми в Карнаку і Луксорі, а також відправитися на круїз по ріці Ніл. У Тунісі - насолодитися незабутнім пустельним сафарі в Сахарі, відвідати місто Дугга, що входить до списку Світової спадщини ЮНЕСКО, і насолодитися красою Середземного моря на прекрасних пляжах.

Океанія - це один з найбільш захоплюючих туристичних регіонів світу, який складається з низки островів, розташованих у Тихому океані. Цей регіон приваблює відвідувачів своєю приголомшливою красою природи, унікальною культурою і незабутніми пригодами. Океанія складається з трьох головних груп островів: Полінезія, Меланезія і Мікронезія. Кожна з них має свої особливості і приваблює туристів своїми визначними місцями та видами туризму.

Полінезія - це найбільш відома група островів у Океанії. Вона включає такі країни, як Гаваї, Таїті, Самоа та Фіджі. Полінезія славиться своїми білими піщаними пляжами, теплим кліматом і кришталево чистими водами. Туристи тут можуть насолоджуватися розкішшю пляжного відпочинку, зануренням у рифи для дайвінгу і сноркелінгу або відвідати традиційні селища і ознайомитися з місцевою культурою.

Гаваї - найбільш відомі острови Полінезії, що належать США. Тут можна знайти величезні гірські хребти, активні вулкани, глибокі каньйони і джунглі. Гаваї також приваблюють любителів серфінгу з усього світу своїми відмінними хвилями. Окрім того, туристи можуть насолоджуватися традиційними гавайськими танцями та культурою, спробувати місцеву кухню і відвідати численні національні парки і заповідники.

Таїті - найбільший острів Французької Полінезії, який відомий своїми прекрасними пляжами і лагунами. Тут можна знайти розкішні курорти і готелі, які

пропонують відпочинок на березі океану. Таїті також відоме своєю культурою і мистецтвом, зокрема традиційними гавайськими танцями і різьбленням по дереву.

Самоа - це країна, яка складається з десяти островів у південній частині Тихого океану. Тут можна знайти неймовірні водопади, гарячі джерела і величезні рифи. Самоа відома своїми природними красотами і традиціями місцевого населення. Туристи можуть відвідати традиційні селища, побачити неймовірні лавові печери і спробувати смачну самоанську кухню.

Фіджі - країна, що складається з близько 330 островів. Вона відома своїми прекрасними пляжами, кришталево чистими водами і кольоровими кораловими рифами. Фіджі також пропонує багато можливостей для активного відпочинку, таких як серфінг, гольф, дайвінг і риболовля. Туристи також можуть відвідати місцеві селища, познайомитися з місцевими традиціями і скуштувати традиційну фіджійську кухню.

Меланезія - це ще одна група островів у Океанії, включаючи Нову Гвінею, Соломонові Острови і Вануату. Цей регіон славиться своєю великою біорізноманітністю і вражаючою природою. Туристи можуть відвідати національні парки, тропічні ліси і гори, а також насолоджуватися активним відпочинком, таким як рафтинг, піші прогулянки і екотуризм.

Нова Гвінея - найбільший острів Меланезії, який поділяється між Індонезією та Папуа-Новою Гвінеєю. Тут можна знайти величезні тропічні ліси, гори і неповторну фауну. Нова Гвінея приваблює туристів, які цікавляться природою, етнічною культурою і пригодами в дикій природі.

Соломонові Острови - складаються з понад 900 островів і відомі своїми багатими кораловими рифами, величезними тропічними лісами і місцевою культурою. Тут можна зануритися у розкішний підводний світ для сноркелінгу і

дайвінгу, відвідати історичні пам'ятки, такі як руїни військових баз з часів Другої світової війни, і насолодитися відпочинком на віддалених пляжах.

Вануату - країна, що складається з близько 80 островів і відома своєю вулканічною активністю, кришталево чистими водами і багатою культурою. Тут можна відвідати активні вулкани, кристально чисті озера, живописні водопади і традиційні місцеві селища. Вануату також пропонує різноманітні види туризму, включаючи дайвінг, сноркелінг, риболовлю і екотуризм.

Мікронезія - це третя група островів у Океанії, включаючи Федеративні Штати Мікронезії, Маршаллові Острови і Палау. Цей регіон відомий своїми кришталево чистими водами, розкішними пляжами і багатим підводним світом. Туристи можуть насолоджуватися сноркелінгом і дайвінгом, досліджувати величезні коралові рифи і занурюватися у водний світ. Мікронезія також пропонує культурно-історичні визначні місця, такі як стародавні кам'яні гробниці і пам'ятки, пов'язані з Другою світовою війною.

Всі ці регіони Океанії приваблюють туристів своєю природною красою, багатою культурою і незабутніми пригодами. Тут безліч можливостей для відпочинку, розваг і пізнавальних подорожей у цих захоплюючих туристичних регіонах Океанії.

2.4. Опис сучасних тенденцій у розвитку туристичного районування

Роль сталого розвитку в туристичному районуванні є важливою та невід'ємною частиною сучасних тенденцій у туризмі. Сталий розвиток визначається як такий розвиток, що задовольняє потреби сучасного покоління, не шкодячи при цьому здатності майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. У

туризмі це означає збалансований підхід до розвитку, який враховує економічні, соціальні та екологічні аспекти. [22, с. 97]

Однією з головних цілей сталого розвитку в туристичному районуванні є збереження і захист природних та культурних ресурсів. Це означає розумне використання природних ресурсів, зменшення впливу на довкілля, збереження біорізноманіття та культурної спадщини. Наприклад, врахування екологічних факторів під час будівництва готелів і інфраструктури, регулювання туристичних потоків у вразливих екосистемах і використання екологічно чистих технологій.

Крім екологічного аспекту, сталий розвиток включає також соціальний аспект. Він передбачає сприяння місцевому населенню, забезпечення його участі у прибутках від туризму, підтримку місцевої культури та спадщини. Це може бути досягнуто шляхом створення робочих місць для місцевих жителів, підтримки малого бізнесу, забезпечення доступу до освіти та охорони здоров'я, а також залучення місцевого населення до процесу прийняття рішень стосовно розвитку туризму.

Економічний аспект сталого розвитку включає стимулювання економічного зростання і підтримку місцевої економіки через туристичну галузь. Це може бути досягнуто шляхом привертання інвестицій, створення нових робочих місць, залучення туристів і збільшення витрат у місцевій економіці. При цьому важливо забезпечити справедливий розподіл прибутків і зменшити нерівності між туристичними та місцевими спільнотами.

Існує кілька конкретних підходів і інструментів, що сприяють досягненню сталого розвитку в туристичному районуванні. Один з них - це планування та управління туристичними ресурсами і потоками. Це включає розробку стратегій та політик управління, регулювання туристичної інфраструктури та потоків, організацію контролю за дотриманням екологічних та соціальних стандартів.

Іншим важливим аспектом є освіта та інформування туристів про сталий розвиток. Це може включати проведення освітніх кампаній, надання інформації про місцеві культурні та природні цінності, пропаганду екологічно свідомого поведінки під час подорожей. [13, с. 19]

Загалом, сталий розвиток в туристичному районуванні відіграє ключову роль у збереженні природних та культурних ресурсів, підтримці місцевого населення та забезпеченні економічного зростання. Він вимагає збалансованого підходу, враховуючи екологічні, соціальні та економічні аспекти, і може бути досягнутий через планування, управління, освіту та свідомість туристів.

Розвиток екологічного туризму є однією з найважливіших сучасних тенденцій у туристичному районуванні. Ця форма туризму спрямована на збереження навколишнього середовища, збалансований розвиток туристичних регіонів і підтримку місцевої спільноти. Основна мета екологічного туризму полягає в збереженні природних ресурсів та біорізноманіття, забезпеченні сталого розвитку і підвищенні свідомості туристів щодо екологічних питань.

Сучасні тенденції у розвитку екологічного туризму:

1. Екологічно чисті готелі та курорти: Зростання попиту на екологічно чисті готелі та курорти, які дотримуються принципів сталого розвитку. Ці заклади використовують енергоефективні технології, використовують відновлювальні джерела енергії, працюють над зменшенням викидів в атмосферу та мінімізацією впливу на навколишнє середовище.

2. Екотури: Зростання популярності екотурів, які спрямовані на вивчення і дослідження природних екосистем, охорону диких тварин та їх середовища і допомогу місцевим спільнотам. Екотури дозволяють туристам ближче познайомитися з природою, взяти участь у дослідницьких програмах та волонтерських роботах.

3. Екопрогулянки та екотрекінг: Популярність екологічних прогулянок та трекінгових маршрутів зростає, оскільки вони дозволяють туристам насолоджуватися природною красою, досліджувати біорізноманіття і відкривати нові місця. Ці активності проводяться з дотриманням принципів екологічної відповідальності, таких як не залишати сміття, не втручатися в природні процеси та не завдаючи шкоди рослинам та тваринам.

4. Залучення місцевих спільнот: Розвиток екологічного туризму включає активну участь місцевих спільнот. Це включає сприяння розвитку місцевих підприємств, створення робочих місць для місцевих жителів та заохочення збереження традиційної культури та способу життя.

5. Екологічна освіта: Зростаюча свідомість про екологічні проблеми спонукає до розвитку екологічної освіти для туристів. Туристичні регіони надають можливості для екологічного навчання, організують семінари, лекції та воркшопи, щоб підвищити обізнаність туристів щодо природи, екологічних проблем та необхідності збереження природних ресурсів.

6. Екологічна сертифікація: Введення екологічної сертифікації для готелів, туроператорів та інших туристичних послуг сприяє збалансованому розвитку туризму та визначенню вимог до додержання екологічних стандартів. Такі сертифікати допомагають туристам вибирати екологічно відповідальні послуги і сприяють залученню туристів до екологічно збалансованих регіонів.

Екологічний туризм відіграє важливу роль у збереженні природних ресурсів, охороні біорізноманіття та сприяє сталому розвитку туристичних регіонів. Він спонукає туристів діяти екологічно відповідально, зменшувати негативний вплив на навколишнє середовище і підтримувати місцеву спільноту. Запровадження екологічних практик у туризм сприяє збереженню природної краси, а також

створює нові можливості для розвитку туристичного бізнесу та покращення якості життя місцевих жителів.

Розумне туристичне районування інноваційний підхід до розвитку туризму, який зосереджений на створенні стійкого та екологічно збалансованого туристичного середовища, задоволенні потреб туристів та місцевого населення і забезпеченні тривалої економічної вигоди.

Основними цілями розумного туристичного районування є збереження і підвищення природних, культурних та соціальних ресурсів, економічне збагачення територій та покращення якості життя місцевого населення. Даний підхід передбачає використання інноваційних методів і технологій для досягнення цих цілей.

Однією з ключових складових розумного туристичного районування є сталість. Це означає, що розвиток туризму має бути здійснений з урахуванням збереження природних ресурсів, мінімізації негативного впливу на навколишнє середовище та забезпечення тривалої прибутковості для місцевої економіки. Для досягнення сталості використовуються інноваційні підходи, такі як екологічно чисті технології, використання відновлюваних джерел енергії, впровадження екологічних стандартів та сертифікації. [2, с. 83]

Ще одним аспектом розумного туристичного районування є залучення місцевого населення до процесу прийняття рішень та розвитку туризму. Це означає врахування потреб та інтересів місцевих жителів, залучення їх участі у прийнятті рішень, розвиток місцевих підприємств та підтримку культурної спадщини. Інноваційні підходи включають розвиток спільного бізнесу з місцевим населенням, створення туристичних кооперативів та інших форм організації, які сприяють участі місцевих жителів у процесі розвитку туризму.

Технологічні інновації також відіграють важливу роль у розумному туристичному районуванні. Впровадження цифрових технологій, інтерактивних медіа, мобільних додатків та інших інноваційних рішень дозволяє поліпшити якість обслуговування туристів, забезпечити доступ до інформації про туристичні об'єкти, пропозиції та послуги. Технології також можуть використовуватися для ефективного управління туристичними потоками, моніторингу екологічних показників та вдосконалення маркетингових стратегій.

Сучасний розвиток туризму робить значний акцент на збереження і просування культурної спадщини. Культурна спадщина охоплює історичні, архітектурні, археологічні, етнічні та релігійні цінності, які відображають ідентичність та унікальність різних народів і культурних груп. Туризм, спрямований на культурну спадщину, пропонує туристам можливість пізнати і дослідити історію, мистецтво, традиції та культуру різних народів.

Однією з ключових тенденцій у розвитку туризму та культурної спадщини є збереження та відновлення історичних та культурних пам'яток. Багато країн і регіонів інвестують у реставрацію та консервацію своїх пам'яток, щоб зберегти їх для майбутніх поколінь і привабити туристів. Наприклад, реставрація старовинних міст в Європі, відновлення давніх храмів у Азії або реконструкція колоніальних будівель в Латинській Америці.

Ще одна тенденція полягає у використанні культурної спадщини як основи для розвитку туризму в малорозвинених регіонах. Багато країн, які мають багату історію і культуру, використовують свої культурні ресурси для залучення туристів і розвитку місцевої економіки. Наприклад, організація туристичних фестивалів, ярмарків та культурних подій, де туристи можуть побачити традиційні вистави, ремесла, музику та мистецтво.

Культурна спадщина також стає основою для тематичних маршрутів і екскурсій. Туристи мають можливість обрати маршрути, які дозволяють їм дослідити конкретний аспект культури або історії, такий як археологічні місця, музеї, місця паломництва або архітектурні пам'ятки.

Також спостерігається зростання інтересу до вивчення та збереження місцевих традицій, ремесел і культурних практик. Туристи все більше зацікавлені в участі у майстер-класах та демонстраціях традиційних ремесел, вивченні мови та традиційної кухні. Це дозволяє зберегти та передати унікальні знання та навички наступним поколінням і стимулює розвиток місцевих громад.

Необхідність збереження та просування культурної спадщини вимагає співпраці між урядовими органами, громадськими організаціями та місцевим населенням. Важливо забезпечити сталість розвитку туризму, збалансовану взаємодію між туристами та місцевими жителями, а також екологічну та соціальну відповідальність у використанні культурної спадщини як туристичного ресурсу.

У даному розділі було проведено детальний аналіз сучасного стану туристичного районування світу, що включало огляд основних підходів світових туристичних ринків, аналіз туристичних потоків та їх характеристик, визначення основних туристичних регіонів світу та їх особливостей, а також опис сучасних тенденцій у розвитку туристичного районування.

Перш за все, огляд основних підходів світових туристичних ринків дозволив нам з'ясувати різноманітні підходи та стратегії, які використовуються для поділу туристичного простору. Було виявлено, що існують різні підходи до класифікації туристичних ринків, такі як географічний, функціональний, культурний, історичний тощо. Крім того, було з'ясовано, що у розвитку туристичного районування важливу роль відіграють такі фактори, як економічні, соціокультурні, природні, політичні та інфраструктурні чинники.

РОЗДІЛ 3 МЕТОДИКА ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ

3.1. Опис методики туристичного районування

Методика туристичного районування є важливим інструментом для ефективного планування та розвитку туризму в різних регіонах. Цей процес передбачає аналіз і оцінку потенціалу регіону, ідентифікацію різних туристичних зон та розробку стратегій їх розвитку. Методика туристичного районування допомагає забезпечити збалансований розвиток туризму, збереження природних і культурних цінностей, забезпечення сталості та підвищення конкурентоспроможності регіону як туристичного пункту. [11, с. 145]

Опис методики туристичного районування включає кілька ключових кроків:

1. Аналіз потенціалу регіону: Перший крок у методиці туристичного районування - це вивчення потенціалу регіону як туристичного напрямку. Це включає аналіз природних ресурсів, культурної спадщини, історичних пам'яток, інфраструктури, доступності, рівня обслуговування та інших факторів, які можуть зробити регіон привабливим для туристів.

2. Ідентифікація туристичних зон: Після аналізу потенціалу регіону визначаються різні туристичні зони. Це можуть бути географічно обмежені області, які мають специфічні туристичні пропозиції або характеристики. Туристичні зони можуть бути пов'язані з природними об'єктами (гори, моря, парки), культурними атракціями (історичні міста, музеї, пам'ятники) або певним видом туризму (екотуризм, гастрономічний туризм, пригодницький туризм).

3. Визначення стратегій розвитку: Для кожної туристичної зони розробляються стратегії розвитку, які враховують її унікальні характеристики,

потенціал та цілі. Ці стратегії включають в себе рекомендації щодо покращення інфраструктури, розробки туристичних продуктів та послуг, залучення інвестицій, підтримки місцевих підприємств та збереження природних та культурних ресурсів.

4. Планування інфраструктури та обслуговування: Важливою складовою методики туристичного районування є планування інфраструктури та обслуговування. Це включає розробку планів розвитку туристичної інфраструктури, такої як готелі, ресторани, транспортні засоби, комунікації, а також забезпечення високої якості обслуговування для туристів.

5. Маркетинг та просування: Методика туристичного районування також включає розробку маркетингових стратегій та просування туристичного продукту. Це охоплює рекламні кампанії, веб-сайти, інформаційні бюлетені, участь у туристичних виставках та інші заходи, спрямовані на залучення туристів і підвищення обізнаності про регіон.

6. Моніторинг та оцінка: Останній етап методики туристичного районування - це моніторинг та оцінка реалізації стратегій та результатів розвитку. Це дозволяє оцінити ефективність заходів, внести корективи в стратегії та забезпечити сталість розвитку туризму.

Методика туристичного районування вимагає співпраці між різними зацікавленими сторонами, такими як урядові органи, місцеві громади, підприємства галузі туризму, громадські організації та інші зацікавлені сторони. Ця співпраця дозволяє забезпечити більш ефективне планування та розвиток туризму, мінімізувати конфлікти та максимізувати позитивні соціо-економічні та культурні наслідки для регіону. [2, с. 51]

Враховуючи описані кроки методики туристичного районування, можна зробити висновок про його важливість для ефективного та сталого розвитку

туризму. Цей підхід дозволяє максимізувати потенціал регіону, зберегти його природні та культурні цінності, забезпечити високу якість обслуговування та задоволення потреб туристів.

3.2. Аналіз та порівняння різних методик туристичного районування

Аналіз та порівняння різних методик туристичного районування відіграють важливу роль у розвитку туризму та створенні ефективних стратегій розміщення та управління туристичними регіонами. Ці методики надають інструменти для оцінки потенціалу регіонів, виявлення їх сильних і слабких сторін, а також визначення стратегій розвитку. Основні розповсюджені методики туристичного районування мають свої принципи та переваги.

Методика SWOT-аналізу:

Методика SWOT (англ. strengths, weaknesses, opportunities, threats) є однією з найпоширеніших та ефективних методик аналізу туристичного районування. Вона базується на ідентифікації сильних і слабких сторін, можливостей та загроз для регіону. SWOT-аналіз дозволяє виявити потенціал туристичного регіону та розробити стратегії його розвитку, використовуючи внутрішні ресурси та зовнішні фактори.

Переваги методики SWOT-аналізу полягають у тому, що вона дозволяє систематично оцінювати потенціал регіону та виокремлювати ключові фактори успіху. Вона також дозволяє визначити стратегії для максимізації сильних сторін, зниження впливу слабких сторін, використання можливостей та мінімізації загроз. Однак, методика SWOT-аналізу може бути підвержена суб'єктивному судженню та обмежена у своїй аналітичній глибині.

Методика DPSIR:

DPSIR (англ. driving forces, pressures, state, impacts, responses) є іншою широко використовуваною методикою туристичного районування, яка розглядає взаємозв'язок між соціальними, економічними та природними аспектами туризму. Ця методика зосереджується на впливі туризму на довкілля та суспільство, а також на взаємодії між туристичною діяльністю та навколишнім середовищем.

Переваги методики DPSIR полягають у її системному підході до вивчення взаємодії між туризмом і навколишнім середовищем. Вона дозволяє оцінити екологічні та соціокультурні наслідки туризму, виявити ключові фактори впливу та розробити стратегії мінімізації негативних наслідків. Однак, методика DPSIR може бути складною у використанні та вимагати значних обсягів даних для аналізу.

Методика типології туристичних районів:

Ця методика базується на класифікації туристичних районів за специфічними критеріями, такими як географічне положення, види туризму, інфраструктура та інші фактори. Вона дозволяє упорядкувати туристичні райони за схожістю характеристик та розробити стратегії розвитку для кожного типу району.

Переваги методики типології туристичних районів полягають у можливості класифікувати та порівнювати різні райони за конкретними критеріями. Це дозволяє усвідомити їх унікальність та потенціал, а також визначити специфічні стратегії розвитку для кожного типу району. Однак, методика типології може бути обмежена у врахуванні індивідуальних особливостей туристичного району та його потенціалу.

Аналіз та порівняння різних методик туристичного районування показують, що кожна з них має свої переваги та обмеження. Використання комбінації різних

методик може бути найкращим підходом для отримання повної картини регіону та розробки ефективних стратегій розвитку. Незалежно від вибраної методики, важливо забезпечити врахування різноманітних факторів, таких як соціокультурні, екологічні та економічні аспекти, для досягнення сталого розвитку туризму та забезпечення задоволення потреб туристів та місцевого населення.

3.3. Застосування методики туристичного районування на прикладі певної країни або регіону

Застосування методики туристичного районування вимагає системного підходу до розробки та управління туристичними регіонами з метою оптимального використання ресурсів та привабливості для туристів. Застосування методики туристичного районування розглянемо на прикладі Норвегії.

Норвегія, розташована на північному сході Європи, відома своєю природною красою, включаючи гори, фьорди, водоспади та північне сьйво. Застосування методики туристичного районування може допомогти у розробці ефективної стратегії туристичного розвитку країни та максимізації її потенціалу.

Першим кроком у методиці туристичного районування є ідентифікація різних туристичних регіонів у Норвегії на основі їх природних та культурних особливостей. Основні регіони, які можна виділити, це фьорди, гірські райони, північне сьйво, прибережні міста та культурні центри.

Фьорди - це одна з основних привабливостей Норвегії. Методика туристичного районування допомагає визначити конкретні фьорди, які є найбільш привабливими для туристів і мають потенціал для розвитку інфраструктури та послуг. Наприклад, Согнефьорд і Гейрангерфьорд визначаються як основні

туристичні регіони, де можна розвивати круїзний туризм, активний відпочинок (трекінг, каякінг), а також встановлювати готелі, ресторани та інші послуги для туристів.

Гірські райони, такі як Національний парк Ютунген та Національний парк Йостедален, також мають великий туристичний потенціал. Застосування методики туристичного районування допомагає ідентифікувати конкретні гірські райони, де можна розвивати гірський туризм, зимові види спорту (лижні курорти) і екотуризм. Визначення цих регіонів дозволяє зосередити ресурси і зусилля на розвитку інфраструктури та послуг у відповідних місцях.

Північне сяйво є ще однією унікальною привабливістю Норвегії. Цей феномен природи привертає туристів з усього світу. Методика туристичного районування дозволяє визначити найбільш сприятливі місця для спостереження за північним сяйвом, забезпечити зручний доступ для туристів, створити інформаційні центри та інфраструктуру для нічного відпочинку.

Прибережні міста, такі як Осло, Берген та Тронхейм, також мають свій туристичний потенціал. Методика туристичного районування допомагає визначити конкретні прибережні міста, які можуть привабити туристів своїми історичними визначними місцями, архітектурою та культурою. Розвиток готельної інфраструктури, ресторанів, музеїв та інших туристичних послуг може сприяти зростанню туризму у цих регіонах.

Культурні центри, такі як Осло, Берген та Тронхейм, мають значний потенціал для розвитку культурного туризму. Застосування методики туристичного районування допомагає визначити основні культурні об'єкти і події, які можуть привернути туристів, такі як Національний театр у Осло, Кралевський палац та Ганзейський квартал у Бергені. Забезпечення доступу до цих місць,

розвиток екскурсійних програм та подій дозволяє підвищити привабливість культурного туризму у регіоні.

Одним з ключових аспектів методики туристичного районування є управління туристичними ресурсами та створення умов для сталого розвитку туризму. Важливо враховувати потреби місцевого населення, збалансовувати потік туристів із збереженням навколишнього середовища та культурної спадщини. Розвиток туризму повинен бути зорієнтований на збереження унікальності та цінності природних і культурних ресурсів, а також на підтримку місцевої економіки та сприяння соціальному розвитку.

Застосування методики туристичного районування, на прикладі Норвегії, допомагає ідентифікувати туристичні регіони з урахуванням їхнього потенціалу та специфіки. Це дозволяє зосередити зусилля на розвитку інфраструктури, послуг та подій у відповідних регіонах, збалансовувати потік туристів, зберігати природну і культурну спадщину та сприяти сталому розвитку туризму.

У даному розділі була представлена методика туристичного районування, яка є важливим інструментом для організації туристичної діяльності та розвитку туристичного сектору в світі. Описана методика базується на аналізі різних підходів та практик, що застосовуються в цій сфері.

Було проведено опис методики туристичного районування. Вона включає в себе такі етапи, як збір та аналіз інформації про потенційні туристичні ресурси, визначення критеріїв для класифікації районів, вибір методів та інструментів для проведення аналізу та порівняння різних районів.

Також був проведений аналіз та порівняння різних методик туристичного районування. Було виявлено, що існує безліч підходів до класифікації туристичних районів, які базуються на різних критеріях, таких як географічне положення, природні ресурси, культурна спадщина та інші. Кожна з методик має

свої переваги та обмеження, тому вибір конкретної методики залежить від конкретної ситуації та цілей туристичного районування.

РОЗДІЛ 4 ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ТУРИСТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ

4.1.Визначення основних чинників успішного туристичного районування

Успішне туристичне районування вимагає аналізу різних факторів, які впливають на привабливість регіону для туристів. Одними з основних чинників успішного туристичного районування є природно-географічні фактори, такі як кліматичні умови, географічне розташування та природні ресурси. [26, с. 47]

1. Клімат є одним з ключових чинників, які впливають на туристичну привабливість регіону. Різні кліматичні умови можуть визначати види туризму, які можуть бути розвинуті у певному районі. Наприклад, теплий і сонячний клімат приваблює туристів до пляжного відпочинку, водних видів спорту і рекреації, тоді як сніговий клімат може сприяти зимовому туризму, гірському лижному спорту та іншим зимовим видам розваг. Кліматичні умови також можуть впливати на природні ландшафти, рослинність та тваринний світ, що робить регіон привабливим для екологічного туризму.

2. Географічне розташування також бере участь у туристичному районуванні. Розташування регіону відносно інших туристичних центрів, доступність до транспортних мереж, відстань від міст і аеропортів - усі ці фактори впливають на зручність подорожей для туристів. Географічне розташування може також визначати унікальні природні пейзажі, які стають цікавими для туристів, такі як гори, озера, пляжі, джунглі тощо.

3. Природні ресурси є важливим фактором привабливості туристичного регіону. Ландшафти, природні пам'ятки, національні парки, заповідники, водоспади, печери, пляжі та інші природні об'єкти можуть приваблювати туристів своєю унікальністю та красою. Природні ресурси також можуть сприяти розвитку екотуризму, пригодницького туризму та інших форм активного відпочинку.

Використання методики туристичного районування дозволяє враховувати ці природно-географічні чинники для визначення потенціалу туристичного регіону. Це допомагає ідентифікувати унікальні регіони залежно від їхніх природних особливостей, розвивати відповідні види туризму та створювати необхідну інфраструктуру та послуги для задоволення потреб туристів. [25, с. 207]

Історико-культурні чинники є важливими складовими успішного туристичного районування. Вони включають історичну спадщину, культурну спадщину (архітектура, мистецтво, традиції) та етнічну культуру та традиції. Давайте розглянемо ці чинники детальніше:

1. Історична спадщина:

Історична спадщина включає археологічні розкопки, стародавні пам'ятки, історичні будівлі та споруди, які мають велике значення для культурної та історичної ідентичності регіону. Ці об'єкти можуть бути використані як привабливості для туристів, пропонуючи екскурсії, музеї, реконструкції історичних подій та фестивалі. Вони створюють унікальний вплив на відвідувачів, дозволяючи їм познайомитись з багатошаровою історією та культурою регіону.

2. Культурна спадщина:

Культурна спадщина включає архітектуру, мистецтво, традиції, фольклор та ремесла, які є характерними для певного регіону. Архітектурні пам'ятки, такі як палаци, церкви, старовинні будинки, можуть бути привабливими для туристів, які зацікавлені в архітектурі та історії. Мистецтво, включаючи живопис, скульптуру,

музику та танці, є важливою складовою культурної спадщини. Традиції та фольклор можуть бути представлені через фестивалі, виставки та народні події, що привертають туристів зі своєю унікальністю та аутентичністю.

3. Етнічна культура та традиції:

Етнічна культура та традиції відображають унікальний спосіб життя, мову, звичаї та обряди певних етнічних груп. Це може включати традиційний одяг, кулінарію, музику, танці та ремесла. Багатокультурні райони зможуть привернути туристів, які бажають зануритися у культурне багатство регіону, спробувати національну кухню, бачити народні вистави та взаємодіяти з місцевими жителями. Такі етнічні враження створюють неповторний туристичний досвід та сприяють культурному обміну.

Успішне туристичне районування враховує ці історико-культурні чинники, пропонуючи різноманітні туристичні привабливості, заходи та послуги, які відповідають інтересам та очікуванням відвідувачів. Залучення місцевого населення до розвитку туризму та підтримка збереження культурної спадщини є важливими аспектами для сталого розвитку туризму.

Успішне туристичне районування вимагає належного уваги до інфраструктури, яка є ключовим чинником привабливості туристичного регіону. В цьому розділі ми розглянемо основні інфраструктурні чинники, які сприяють успішному туристичному районуванню.

Транспортна доступність:

Транспортна доступність є надзвичайно важливим фактором для розвитку туризму в будь-якому регіоні. Це охоплює як міжнародні, так і внутрішні зв'язки. Наявність зручних повітряних, залізничних і автомобільних маршрутів сприяє легкому доступу туристів до регіону. Крім того, розвиток ефективної системи громадського транспорту в межах самого туристичного району також важливий

для забезпечення зручності переміщення між різними визначеними туристичними місцями.

Готельна база:

Наявність високоякісної та різноманітної готельної бази є ключовою для забезпечення комфортного проживання туристів у регіоні. Різні типи готелів, від розкішних курортів до бюджетних готелів, повинні відповідати потребам різних категорій туристів. Готельна інфраструктура також повинна включати конференц-центри, спортивні об'єкти, ресторани та інші зручності для задоволення різних потреб гостей.

Розваги і відпочинок:

Організація різноманітних форм розваг і відпочинку є важливим елементом для привабливості туристичного району. Це можуть бути пляжі, парки, водні парки, тематичні парки, спа-центри, гольф-поля та інші розважальні об'єкти. Наявність таких об'єктів стимулює приїзд туристів і сприяє подовженню тривалості їх перебування.

Сфера послуг (ресторани, магазини і т.д.):

Розвиток сфери послуг є важливим фактором для забезпечення комфорту і задоволення туристів. Ресторани, кафе, бари, магазини та сувенірні крамниці мають велике значення для задоволення кулінарних, розважальних і покупкових потреб гостей. Важливо, щоб ці послуги були різноманітними, якісними і доступними для туристів.

Ефективний розвиток інфраструктури, включаючи транспортну доступність, готельну базу, розваги і відпочинок, а також сферу послуг, створює комфортні умови для туристів і сприяє розвитку туризму у регіоні. Правильне впровадження

цих інфраструктурних чинників є важливим для досягнення успішного туристичного районування.

Економічні чинники є також важливими факторами успішного туристичного районування. Успіх туристичного регіону залежить від економічної стабільності, рівня доходів населення та інвестицій в туризм.

Економічна стабільність: Економічна стабільність в регіоні є важливим фактором для привабливості туризму. Стабільна економіка забезпечує довгострокову стійкість та надійність для інвесторів, туристичних підприємств і місцевого населення. Стабільність економічного середовища стимулює розвиток туризму, оскільки залучає більше інвестицій, забезпечує зростання зайнятості та підвищення рівня життя місцевого населення.

Рівень доходів населення впливає на споживчу платоспроможність та здатність місцевого населення до витрат на туристичні послуги. Високий рівень доходів стимулює розширення внутрішнього туризму, а також збільшення видатків туристів, які приїжджають з інших регіонів або країн. Це сприяє розвитку готельної індустрії, ресторанного бізнесу, роздрібною торгівлі та інших галузей, пов'язаних з туризмом.

Інвестиції в туризм є ключовим чинником успішного розвитку туристичного району. Інвестиції можуть бути спрямовані на будівництво нової інфраструктури, реконструкцію туристичних об'єктів, створення нових атракцій, покращення послуг та маркетингові заходи. Це допомагає покращити конкурентоспроможність регіону, залучити більше туристів і забезпечити стабільний розвиток туристичної галузі. Інвестування в туризм також стимулює зростання зайнятості, розвиток малих та середніх підприємств і сприяє економічному зростанню в регіоні.

Важливо враховувати, що економічні чинники взаємопов'язані з іншими аспектами туристичного районування, такими як природні ресурси, культурна

спадщина, інфраструктура та інші. Сталий і збалансований розвиток туризму може бути досягнутий лише шляхом узгодженого врахування всіх факторів і застосування відповідних стратегій.

Основні соціальні чинники впливають на успішне туристичне районування і включають гостинність та відношення місцевого населення до туристів, соціокультурні особливості населення та туристичну свідомість.

Гостинність та відношення місцевого населення до туристів:

Гостинність місцевого населення відіграє важливу роль у привабливості туристичного регіону. Позитивне ставлення та гостинність місцевих жителів сприяють створенню приємної атмосфери для туристів. Якщо місцеве населення вітає туристів з усмішкою і допомагає їм, це сприяє покращенню їхнього досвіду та сприйняттю регіону як гостинного місця для відвідування. Важливо підтримувати діалог із місцевим населенням та сприяти взаєморозумінню між туристами та місцевими жителями.

Соціокультурні особливості населення:

Соціокультурні особливості місцевого населення впливають на туристичний розвиток регіону. Традиції, звичаї, культурні події та фестивалі створюють особливу атмосферу і привабливість для туристів. Наприклад, народні свята, музичні фестивалі або кулінарні традиції можуть стати унікальною пропозицією для відвідувачів. Знання про соціокультурні особливості населення та їх інтеграція в туристичний продукт можуть сприяти збільшенню інтересу до регіону та стимулювати розвиток культурного туризму.

Туристична свідомість:

Туристична свідомість населення є важливим чинником для розвитку туризму. Якщо місцеве населення розуміє значення туризму для економіки та

соціального розвитку свого регіону, воно буде сприяти розвитку туристичної інфраструктури, підтримці туристичних заходів та подій. Туристична свідомість може бути підвищена шляхом освітніх кампаній, інформаційних центрів та взаємодії з місцевим населенням. Важливо стимулювати усвідомлення населення про позитивний вплив туризму на економіку, збереження природи та культурної спадщини.

Успішне туристичне районування потребує уваги до соціальних аспектів та взаємодії між туристами та місцевим населенням. Гостинність, соціокультурні особливості населення та туристична свідомість є ключовими факторами, які можуть створити приємну атмосферу для туристів та сприяти сталому розвитку туризму у регіоні.

4.2. Аналіз практичних аспектів реалізації туристичного районування

Туристичне районування є важливим інструментом для розвитку туристичної галузі. Воно передбачає поділ території на окремі райони з урахуванням їх потенціалу та особливостей. Аналіз практичних аспектів реалізації туристичного районування допомагає зрозуміти, як цей інструмент може бути успішно впроваджений і яким чином впливає на розвиток туристичного сектора. [24, с. 73]

Перший етап реалізації туристичного районування - це визначення меж районів. Цей процес вимагає детального аналізу туристичних ресурсів, інфраструктури, культурних та природних атракцій. Критерії для визначення меж можуть включати географічні особливості, наявність певних видів туризму, історичну значущість тощо. Окрім того, важливо враховувати відносини з іншими районами та можливість створення туристичних маршрутів між ними.

Другий етап - це оцінка потенціалу кожного району. Тут важливо враховувати такі фактори, як доступність району для туристів, наявність необхідної інфраструктури (готелі, ресторани, транспортні засоби тощо), наявність унікальних природних або культурних ресурсів, потенціал для розвитку різних видів туризму (екологічний, культурний, спортивний тощо). Також важливо враховувати потенціал для привабливості туристів з різних географічних областей.

На третьому етапі необхідно розробити стратегію розвитку для кожного району. Це включає в себе визначення цілей і завдань, вибір пріоритетних напрямків розвитку, розробку маркетингової стратегії. Наприклад, один район може бути спрямований на розвиток екологічного туризму, інший - на культурний туризм, третій - на спортивний туризм. Важливо також враховувати потенціал для розвитку нових форм туризму, таких як агротуризм, винний туризм тощо.

Четвертий етап - це впровадження стратегії. Це означає розробку конкретних проектів та програм, спрямованих на розвиток туристичної інфраструктури, просування та маркетинг туристичних послуг, навчання персоналу. Крім того, важливо залучати місцеві громади, бізнес та інших зацікавлених сторін до розвитку туризму, наприклад, шляхом створення партнерських відносин і програм співпраці.

Останній етап - це моніторинг та оцінка результатів. Важливо систематично аналізувати розвиток туристичного району, оцінювати досягнення поставлених цілей, виявляти проблеми та ризики. На основі отриманих даних можна коригувати стратегію розвитку та вносити необхідні зміни для покращення результатів.

Аналіз практичних аспектів реалізації туристичного районування допомагає зрозуміти, як ефективно використовувати потенціал території для розвитку

туризму. Врахування географічних, природних, культурних та інших факторів дозволяє ефективно розподілити ресурси, створити привабливі туристичні пропозиції і залучити більше відвідувачів. Процес реалізації туристичного районування вимагає системності, співпраці між зацікавленими сторонами та постійного моніторингу результатів для досягнення успіху у розвитку туристичної галузі.

4.3. Вивчення позитивних та негативних наслідків туризму для регіонів

Туризм є важливою галуззю для багатьох регіонів у світі, включаючи Західне узбережжя Австралії. Він має як позитивні, так і негативні наслідки для цього регіону.

Позитивні наслідки туризму для Західного узбережжя Австралії:

1. Економічний розвиток: Туризм є суттєвим джерелом доходів для регіону. Приїзд туристів сприяє зростанню грошових потоків, створенню нових робочих місць і підвищенню рівня зайнятості. Туристи витрачають гроші на готелі, ресторани, магазини, транспорт та місцеві визначні пам'ятки, що підтримує місцеву економіку.

2. Розвиток інфраструктури: Ріст туризму змушує регіон інвестувати в розвиток і покращення інфраструктури. Збільшення потоку туристів приводить до покращення доріг, аеропортів, готелів та інших об'єктів громадського споживання. Це не тільки поліпшує умови для туристів, але і сприяє підвищенню якості життя місцевих жителів.

3. Збереження природного середовища: Туризм також може сприяти збереженню природного середовища регіону. Західне узбережжя Австралії

славиться своїми чудовими пляжами, природними заповідниками та морськими екосистемами. Туристи, відвідуючи ці місця, стають свідками їх краси і важливості збереження. Це може призвести до збільшення обережності та інтересу до охорони природи з боку як туристів, так і місцевих жителів.

4. Розвиток культурного обміну: Туризм також сприяє культурному обміну між місцевими жителями та туристами. Він дозволяє туристам вивчати традиції, звичаї та мову місцевих людей, а також спілкуватися з ними. Цей обмін культур допомагає збагачувати культурну різноманітність та розуміння міжнаціональних відносин.

Негативні наслідки туризму для Західного узбережжя Австралії:

1 Екологічні проблеми: Зростання потоку туристів може мати негативний вплив на природне середовище регіону. Надмірне використання ресурсів, забруднення води і повітря, незаконне видалення рослин та пошкодження місцевої флори і фауни можуть стати проблемою. Недостатнє управління туристичними місцями може призвести до деградації довкілля і втрати біорізноманіття.

2. Сезонність: Багато туристів відвідують Західне узбережжя Австралії в певні періоди року, що призводить до сезонності в туристичному секторі. Це може створювати проблеми з нерівномірним розподілом доходів та зайнятості, а також перевантаженням інфраструктури в пікові періоди.

3. Культурна зміна: Зростаючий туризм може призвести до зміни культурного способу життя місцевих жителів. Туристична індустрія може привести до комерціалізації традиційних культурних практик та стандартизації місцевих продуктів і послуг. Це може вплинути на автентичність та ідентичність місцевої культури.

4. Надмірний туризм: Значний приплив туристів може призвести до перевантаження туристичних місць і популярних визначних пам'яток. Це може

негативно вплинути на якість відпочинку туристів та викликати конфлікти з місцевими жителями.

Отже, туризм має як позитивні, так і негативні наслідки для Західного узбережжя Австралії. Для досягнення сталого розвитку в цьому регіоні необхідно ефективно управляти туристичною діяльністю, зберігати природні ресурси та культурну спадщину, сприяти розумному розподілу туристичного навантаження і забезпечувати участь місцевих жителів у туристичній індустрії. Тільки таким шляхом туризм може стати стійким джерелом розвитку, та забезпечити збереження природи.

У цьому розділі ми дослідили практичні аспекти туристичного районування і провели аналіз основних чинників, що сприяють успішній реалізації такого районування. Також, ми вивчили позитивні та негативні наслідки туризму для регіонів.

За результатами нашого дослідження, ми можемо зробити наступні висновки. Перш за все, визначення основних чинників успішного туристичного районування є важливим етапом для досягнення позитивних результатів. Ці чинники можуть включати наявність унікальних природних і культурних ресурсів, наявність інфраструктури, ефективне управління туризмом, залучення громадськості та зацікавлених сторін, а також розробку маркетингових стратегій.

Далі, аналіз практичних аспектів реалізації туристичного районування показав, що цей процес є складним і вимагає комплексного підходу. Важливо враховувати соціально-економічні, екологічні та культурні аспекти при прийнятті рішень щодо розвитку туризму. Також, необхідно встановити ефективний механізм співпраці між всіма зацікавленими сторонами, включаючи урядові органи, місцеві громади, бізнес-сектор та неприбуткові організації.

Особлива увага повинна бути приділена вивченню позитивних та негативних наслідків туризму для регіонів. Позитивні наслідки можуть включати економічний зріст, створення нових робочих місць, збільшення інвестицій та покращення інфраструктури. Однак, туризм також може мати негативний вплив на природні ресурси, культурну спадщину та соціальну структуру регіонів.

З метою досягнення сталого розвитку туризму, необхідно балансувати позитивні та негативні наслідки, розробляючи стратегії та політики, які сприяють збереженню природних та культурних цінностей, забезпечують справедливий розподіл користі від туризму і залучають місцеву громадськість до процесу прийняття рішень.

Загалом, туристичне районування є важливим інструментом для управління туризмом, забезпечення сталого розвитку регіонів і задоволення потреб туристів. Його успішна реалізація вимагає комплексного підходу, враховуючи різноманітні фактори та співпрацю всіх зацікавлених сторін. З метою досягнення сталості туризму, необхідно забезпечити баланс між соціальними, економічними та екологічними аспектами.

ВИСНОВОК

У даній дипломній роботі були розглянуті теоретико-методологічні основи туристичного районування, проведений аналіз сучасного стану туристичного районування світу, виконано методичну розробку туристичного районування і розглянуто практичні аспекти його реалізації.

У роботі було визначено поняття "туристичне районування" та встановлено чинники, які впливають на його формування. Також були розглянуті різні підходи до туристичного районування і проведений порівняльний аналіз різних моделей.

Були оглянуті основні підходи світових туристичних ринків, проаналізовані туристичні потоки та їх характеристики. Також були визначені основні туристичні регіони світу та їх особливості. Описано сучасні тенденції у розвитку туристичного районування.

Подана методика туристичного районування і проведений аналіз та порівняння різних методик. Також була застосована методика на прикладі певної країни або регіону.

Визначено основні чинники успішного туристичного районування, проведений аналіз практичних аспектів його реалізації та вивчення позитивних та негативних наслідків туризму для регіонів.

Результати дослідження показали, що туристичне районування є важливим інструментом управління туристичним розвитком, який дозволяє ефективно розподіляти ресурси та забезпечувати стаке зростання туристичної галузі.

Одним з важливих внесків автора є розробка методики туристичного районування, яка може бути застосована на практиці для планування туристичного розвитку країни або регіону. Ця методика дозволяє враховувати особливості території, туристичні потенціали, інфраструктуру та інші фактори, що впливають на формування туристичних районів.

Практичне значення дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів для планування туристичного розвитку, прийняття управлінських рішень та розробки стратегій розвитку туристичних районів. Застосування рекомендацій, запропонованих у дослідженні, може сприяти покращенню конкурентоспроможності туристичних регіонів і забезпеченню сталого розвитку туризму.

Отже, дослідження туристичного районування світу, його методології та практичних аспектів виявилось важливим і актуальним для туристичної галузі.

Результати дослідження можуть бути використані як основа для подальших досліджень і розробок у цій галузі.

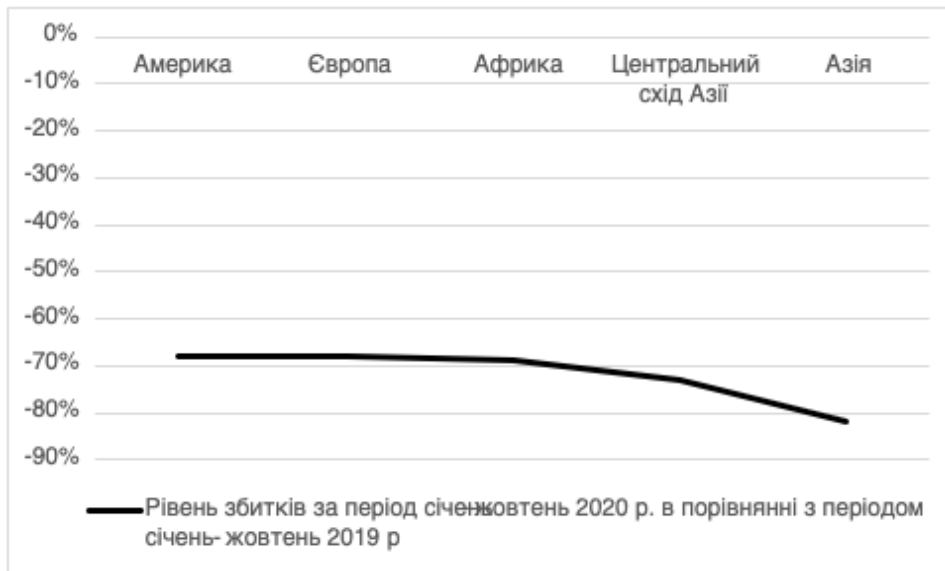
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Александров В.В. Туризм в системі пріоритетів регіонального розвитку. Х.: Видавництво ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2021.
2. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. – К., 2022. – 395 с.
3. Бейдик О.О. Словник-довідник з географії туризму, рекреалогії та рекреаційної географії. – К.: «Палітра», 2021. – 130 с.
4. В'їзний туризм. Навчальний посібник. Ніжин, Видавництво Лук'яненко В.В., 2010. 304 с.
5. Закон України «Про туризм» від 18.11.2003 р. // ВВР. – 2004.
6. Квартальнов В.А. Туризм: Учебник / В.А. Квартальнов. – М.: Финансы и статистика, 2004. – 320 с.
7. Кузик С. П. Географія туризму. – К. : Знання, 2011. – 271 с.
8. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти). 3-є видання з переробками та доповненнями. К.: «Альтерпрес», 2005. – 436 с.
9. Любіцева О.О. Туризмознавство: вступ до фаху: підручник / О.О. Любіцева, В.К. Бабарицька. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. – 335 с.
10. Мальська М. П. Міжнародний туризм і сфера послуг : [підруч.]. – К. : Знання, 2008. – 661 с.
11. Мальська М. П. Туристичне країнознавство. Європа: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 224 с.

- 12.Мальська М. П. Туристичний бізнес: теорія та практика. Навч. пос. / М.П. Мальська, В.В. Худо. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 424 с.
- 13.Масляк П.О. Країнознавство : підруч. для студ. та викл. вищ. навч. закл. / П. О. Масляк. – К. : Знання, 2008. – 292 с.
- 14.Міжнародний туризм : навч. посіб. / Т. В. Божидарнік [та ін.]. - К. : Центр учбової літератури, 2012. – 307 с.
- 15.Панкова Є.В. Туристичне краєзнавство / Є.В. Панкова . – К.: Альтерпрес, 2003. – 352 с.
- 16.Смаль І.В. Географія туризму та рекреація: словник-довідник. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2010. – 208 с. 17. Смаль І.В. Основи географії рекреації і туризму: навчальний посібник. – Ніжин: Видавництво НДПУ імені Миколи Гоголя, 2004. – 264 с.
- 17.Смаль І.В. Туристичні ресурси світу / І.В. Смаль. – Ніжин: Видавництво Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, 2010. – 336 с.
- 18.Стафійчук В.І. Туристичне країнознавство: туристичні ресурси світу. Європа, Азія, Австралія та Океанія : [навч. посіб.] / В. І. Стафійчук, О. Ю. Малиновська. – К. : Альтерпрес, 2009. – 427 с.
- 19.Топчієв О. Г. Суспільно-географічні дослідження: методологія, методи, методики: Навчальний посібник. – Одеса: Астропринт, 2005. – 632 с.
- 20.Туристичне країнознавство: країни-лідери туризму / Заг. ред. проф. О. О. Любіцевої. – К., 2008. – 434 с.
- 21.Явкін В.Г. Проблеми географії та менеджменту туризму / Явкін В.Г., Руденко В.П., Король О.Д. та ін. – Чернівці: Рута, 2006. – 260 с.

ДОДАТКИ

ТОП-10 країн, які найбільше відвідували вітчизняні туристи у 2020-2021 р.

Показники міжнародних туристичних збитків станом на січень - жовтень 2020, які поніс певний регіон світу в період пандемії Covid 19

STRENGTHS	WEAKNESSES
<ul style="list-style-type: none"> Доведена стійкість туризму в минулих кризах Сильною стороною та пріоритетом може бути перспектива розвитку внутрішнього туризму Можливість адаптації: протоколи безпеки та гігієни, поїздки ближче до дому, співвідношення ціни та якості, відповідальна поведінка споживачів Державна підтримка галузі 	<ul style="list-style-type: none"> Потенційно постраждали сегменти мають великі витрати: міжнародні, ділові подорожі та заходи Серйозні збитки в авіаційній галузі через збої та концентрацію авіакомпаній Відсутність посилянь під час попередніх спадів Сприйняття подорожей як ризику для здоров'я Низький рівень попиту при відновленні туризму через соціальне дистанціювання
OPPORTUNITIES	THREATS

<ul style="list-style-type: none"> • Переосмислення бізнес-моделей компанії чи підприємства • Вдосконалення інновацій та цифровізації • Екологічність та сегменти, орієнтовані на сталість (сільські райони, природа, здоров'я) • Етапи деескалації, ініційовані кількома країнами • Прогрес у планах адаптації до будь яких умов праці в місцях і компаніях 	<ul style="list-style-type: none"> • Економічне середовище: світова рецесія, зростання безробіття та робочих місць під загрозою, закриття бізнесу, (переважно малого та середнього) • Наявний дохід, невизначеність, що впливає на довіру споживачів і бізнес • Невизначена тривалість пандемії (включаючи відродження) та недоступність/недовіра вакцині • Обсяг карантину та обмежень на поїздки • Невідомі наслідки пандемії в різних сферах життям
---	---